

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
	I Tiedonantoja	
	Komissio	
2004/C 92/01	Euron kurssi	1
2004/C 92/02	Komission tiedonanto neuvostolle ja Euroopan parlamentille – Rikoksantorjunta Euroopan unionissa (KOM(2004) 165 lopull.)	2
2004/C 92/03	Luettelo niistä asetuksen (EY) N:o 1493/1999 51 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista jäsenvaltiota pienempien maantieteellisten yksiköiden nimistä, joita voidaan käyttää (pöytäviinien) (Julkaistu asetuksen (EY) N:o 753/2002 28 artiklan a) kohdan mukaisesti)	12
2004/C 92/04	Kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan loppukertomus asiassa COMP/M.3083 – GE/Instrumentarium (laadittu tietyissä kilpailuasioita koskevista menettelyissä kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan toimivaltuuksista 23 päivänä toukokuuta 2001 tehdyn komission päätöksen 2001/462/EY, EHTY 15 artiklan mukaisesti (EYVL L 162, 19.6.2001, s. 21)) ⁽¹⁾	29
2004/C 92/05	Keskittymiä käsittelevän neuvonantajan komitean 118. kokouksessaan 12. elokuuta 2003 antama lausunto asiaan COMP/M.3083 – General Electric/Instrumentarium liittyvästä päätösluonnoksesta ⁽¹⁾	30
	Euroopan keskuspankki	
2004/C 92/06	EKP:n henkilöstösääntöjen 1.2 osa, joka sisältää säännöt ammatillisista menettelytavoista ja salassapitovelvollisuudesta	31
	Euroopan koulutussäätiö	
2004/C 92/07	Euroopan koulutussäätiön varainhoitovuoden 2004 talousarvio	35

Ilmoitusnumero

Sisältö (jatkuu)

Sivu

II *Valmistavat säädökset*

.

III *Tiedotteita*

Komissio

2004/C 92/08	Hakuilmoitus "Eurooppalaisen energia- ja liikennefoorumin" jäsenten nimittämistä varten (2001/C 205/06) – "Eurooppalaisen energia- ja liikennefoorumin" jäsenten uudelleen nimittäminen	36
2004/C 92/09	2004 Ehdotuspyynnöt yhteisön yhteistyön kehittämiseksi väestönsuojelun alalla	37
2004/C 92/10	2004 – Ehdotuspyynnöt yhteisön mekanismitiiviimmän yhteistyön edistämiseksi väestönsuojelun alalla	38
2004/C 92/11	Ehdotuspyynnöt yhteisön yhteistyön kehittämiseksi väestönsuojelun alalla: mekanismi – harjoitukset	39

I

(Tiedonantoja)

KOMISSIO

Euron kurssi ⁽¹⁾

15. huhtikuuta 2004

(2004/C 92/01)

1 euro =

Rahayksikkö	Kurssi	Rahayksikkö	Kurssi		
USD	Yhdysvaltain dollaria	1,1912	LVL	Latvian latia	0,6492
JPY	Japanin jeniä	129,39	MTL	Maltan liiraa	0,4252
DKK	Tanskan kruunua	7,4443	PLN	Puolan zlotya	4,7935
GBP	Englannin puntaa	0,668	ROL	Romanian leuta	40 780
SEK	Ruotsin kruunua	9,1868	SIT	Slovenian tolaria	238,5
CHF	Sveitsin frangia	1,552	SKK	Slovakian korunaa	40,165
ISK	Islannin kruunua	87,75	TRL	Turkin liiraa	1 645 073
NOK	Norjan kruunua	8,272	AUD	Australian dollaria	1,6156
BGN	Bulgarian leviä	1,9463	CAD	Kanadan dollaria	1,6009
CYP	Kyproksen puntaa	0,586	HKD	Hongkongin dollaria	9,2989
CZK	Tšekin korunaa	32,16	NZD	Uuden-Seelannin dollaria	1,8747
EEK	Viron kruunua	15,6466	SGD	Singaporin dollaria	2,0025
HUF	Unkarin korinttia	253,90	KRW	Etelä-Korean wonia	1 378,81
LTL	Liettuan litiä	3,4528	ZAR	Etelä-Afrikan randia	7,8591

⁽¹⁾ Lähde: Euroopan keskuspankin ilmoittama viitekurssi.

KOMISSION TIEDONANTO NEUVOSTOLLE JA EUROOPAN PARLAMENTILLE

RIKOKSENTORJUNTA EUROOPAN UNIONISSA

(KOM(2004) 165 lopull.)

(2004/C 92/02)

1. TAUSTAA JA MÄÄRITELMÄT

1.1 Oikeudellista ja poliittista taustaa

Vuoden 1999 toukokuussa voimaan tullessa **Amsterdamin sopimuksessa** vahvistetaan oikeusperusta Euroopan unionissa harjoitettaville rikoksentorjuntatoimille. Sopimuksen 29 artiklan mukaan "Unionin tavoitteena on antaa kansalaisille korkea-asteoinen suoja vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvalla alueella". Siinä mainitaan järjestäytyneen tai muun rikollisuuden torjunta eräänä keinona saavuttaa tämä tavoite.

Ennen kuin Amsterdamin sopimus tuli voimaan vuoden 1999 toukokuussa, EU:ssa keskityttiin rikoksentorjuntapolitiikassa ennen kaikkea järjestäytyneen rikollisuuden torjuntaan. Järjestäytyneen rikollisuuden torjuntaa koskevassa vuoden 1997 toimintasuunnitelmassa ⁽¹⁾ yksilöitiin joitakin järjestäytyneen rikollisuuden torjunnan kannalta painopisteenä olevia aloja, ja vuoden 1998 joulukuun Wienin toimintasuunnitelmaan ⁽²⁾ sisältyi myös tähän liittyviä erityistoimenpiteitä.

Vuoden 1999 lokakuussa **Tampereella kokoontunut Eurooppa-neuvosto** korosti päätelmiensä ⁽³⁾ 41 ja 42 kohdassa tehokkaan rikoksentorjuntapolitiikan merkitystä unionissa ja kehotti seuraaviin toimiin:

— Eurooppa-neuvosto kehottaa sisällyttämään rikosten ehkäisemistä koskevat näkökulmat rikollisuudenvastaiseen toimintaan sekä kehittämään kansallisia rikosten ehkäisemishajelmia edelleen. Rikosten ehkäisemistä koskevat yhteiset prioriteetit olisi kehitettävä ja määritettävä unionin ulkoisessa ja sisäisessä toiminnassa, ja ne olisi otettava huomioon uutta lainsäädäntöä laadittaessa;

— olisi vaihdettava parhaita toimintatapoja, vahvistettava rikosten ehkäisemisestä vastaavien toimivaltaisten kansallisten viranomaisten verkostoa ja kansallisten rikosten ehkäisemisjärjestöjen välistä yhteistyötä sekä tutkittava mahdollisuutta aloittaa yhteisön rahoittama ohjelma tätä varten.

Tämän yhteistyön ensimmäisinä painopisteenä voisivat olla nuoriso-, kaupunki- ja huumausainerikollisuus."

Komissio esitti 29 päivänä marraskuuta 2000 neuvostolle ja Euroopan parlamentille **tiedonannon** "Rikollisuuden ehkäiseminen Euroopan unionissa – Yhteisön rahoitustuesta laadittuja yhteisiä suuntaviivoja ja ehdotuksia koskeva mietintö" ⁽⁴⁾. Kyseisellä tiedonannolla komissio pyrki ensimmäistä kertaa erittelemään rikoksentorjunnan painopistealoja EU:ssa ja edistämään tehokkaan EU:n strategian kehittämistä. Kyseisen tiedonannon esittämisen jälkeen on tapahtunut paljon, on esimerkiksi luotu järjestäytyneen rikollisuuden ehkäisemistä käsittelevä eurooppalainen foorumi ⁽⁵⁾, perustettu eurooppalainen rikoksentorjuntaverkosto ⁽⁶⁾ ja hyväksytty neuvoston päätös Hippokrates-ohjelmasta jäsenvaltioiden yhteistyöohjelmien osarahoittamiseksi ⁽⁷⁾.

Lisäksi tutkimuksen ja teknologian kehittämisen kuudenteen puiteohjelmaan on lisätty erityinen rikoksentorjuntaa käsittelevä tutkimusaihe. Näin voidaan muun muassa luoda yhteisiä välineitä, joilla voidaan mitata massarikosten eli tavallisimpien rikosten määrää ja luonnetta sekä arvioida strategioita rikollisuuden vähentämiseksi ja analysoida pitkäaikaisia uhkia.

Vuoden 2000 tiedonannon tavoin tässäkin tiedonannossa korostetaan jäsenvaltioiden ensisijaista vastuuta rikoksentorjunnassa, sillä nuoriso-, kaupunki- ja huumausainerikollisuus ilmenevät paikallistasolla. EU:ssa tarvitaan yhteistyötä antamaan tehokasta tukea jäsenvaltioissa toteutetuille torjuntatoimille, ehkäisemään kaksinkertaista työtä ja tehostamaan voimavarojen käyttöä.

Euroopan unionin tulevaisuutta käsittelevän valmistelukunnan laatiman **perustuslakiluonnoksen** III-173 artiklassa tuodaan jälleen esille tarve kiinnittää jatkossakin tarpeeksi huomiota rikoksentorjuntaan. Kyseisessä artiklassa todetaan, että eurooppalailla tai -puitelaila voidaan vahvistaa toimenpiteitä, joilla kannustetaan ja tuetaan toimia rikoksentorjunnan alalla (lukuun ottamatta jäsenvaltioiden lakien ja asetusten lähentämistä).

1.2 Määritelmät

1.2.1 Massarikollisuuden käsite

Tässä tiedonannossa rajoitetaan järjestäytymättömän rikollisuuden torjuntaan. Komissio katsoo, että järjestäytymättömää rikollisuutta olisi pidettävä massarikollisuutena, sillä se kattaa kaikki sellaiset rikollisuuden lajit, jotka ovat yleisiä ja joilla on selkeä uhri. Massarikollisuus on eurooppalaisten suurin huolenaihe⁽⁸⁾. Kyseessä ovat yleensä omaisuusrikokset, ja niihin sisältyy usein fyysistä väkivaltaa. Esimerkkeinä voitaisiin mainita asunto- ja ajoneuvomurrot, päällekkarkaukset ja katuryöstöt. Tämän tyyppiset rikokset sisältyvät Tampereella kokoontuneen Eurooppa-neuvoston yksilöimiin kolmeen laajaan painopistealaan, jotka ovat nuoriso-, kaupunki- ja huumausainerikollisuus. Merkittävää massarikollisuudessa on, että se tuo esille, miten kotitaloudet ja kansalaiset yleensä joutuvat rikosten uhreiksi. Tämä on merkityksellistä rikosentorjuntapolitiikassa, erityisesti kun halutaan vähentää pikemminkin tämän tyyppisestä rikollisuudesta koituvia jokapäiväisiä haittoja kuin lehtien otsikoihin päätyviä rikoksia, jotka usein ovat järjestäytyneiden rikollisten tekemiä⁽⁹⁾.

Massarikollisuudesta yhteiskunnalle aiheutuvia taloudellisia kustannuksia ei myöskään pitäisi aliarvioida⁽¹⁰⁾. Samalla on otettava huomioon, että arviot aiheutuvista kustannuksista vaihtelevat jäsenvaltiosta toiseen⁽¹¹⁾. Tutkimukset ovat myös osoittaneet, että tällaisen rikollisuuden kautta nuoret usein joutuvat tekemisiin vakavampien rikosten, myös järjestäytyneen rikollisuuden kanssa. Massarikosten torjuntaan panostaminen edistää näin ollen omalta osaltaan vakavamman rikollisuuden hillitsemistä⁽¹²⁾.

1.2.2 Rikosentorjunnan käsite

Tässä tiedonannossa komissio käyttää eurooppalaisen rikosentorjuntaverkoston (EUCPN) perustamisesta toukokuussa 2001 tehdyssä neuvoston päätöksessä esitettyä määritelmää rikosentorjunnasta. Kyseisen määritelmän mukaan ”rikollisuuden torjunta käsittää kaikki toimenpiteet, joiden tarkoituksena on suoraan tai epäsuorasti vähentää rikollisuutta ja kansalaisten kokemaa turvattomuudentunnetta sekä määrällisesti että laadullisesti joko siten, että suoraan estetään rikollista toimintaa tai siten, että toteutetaan sellaisia politiikkoja ja interventioita, joiden tarkoituksena on vähentää rikollisuuden esiintymisen mahdollisuutta ja sen syitä. Siihen kuuluvat hallitusten, toimivaltaisten viranomaisten, rikosoikeudellisten elinten, paikallisten viranomaisten sekä erityisjärjestöjen, yksityisen ja vapaaehtoisen sektorin toimijoiden sekä tutkijoiden ja kansalaisten toimet sekä tiedotusvälineiden tuki näille”⁽¹³⁾.

Kun torjuntatoimenpiteitä kohdennetaan, rikollisuutta ei pitäisi määritellä tiukasti vaan huomioon tulisi ottaa myös ”epäsosiaalinen käyttäytyminen”, jota voitaisiin pitää rikollisuuden esiasena. Esimerkkejä tällaisesta käyttäytymisestä ovat metelöivät

naapurit, vetelehtivät teini-ikäiset, humalaiset ja rähinöitsijät, roskaaminen ja asuin- ja elinympäristöjen kurjistuminen. Tällaiset olosuhteet voivat edistää epäsuotuisassa asemassa olevien alueiden syntymistä, jolloin asuin- tai elinympäristö voi suosia rikollisuuden pesiytymistä. Epäsosiaalinen käyttäytyminen kalvaa turvallisuuden ja vastuun tunnetta, jota tarvitaan, jotta ihmiset panostaisivat omaan yhteisöönsä. Rikosentorjunnan kannalta kyseessä on tärkeä ala, johon on kohdistettava voimavaroja.

Rikosentorjunnassa olisi kiinnitettävä huomiota myös rikollisuuden pelkoon, sillä tutkimuksen mukaan⁽¹⁴⁾ pelko voi olla yhtä haitallista kuin itse rikollisuus. Rikollisuuden pelko voi johtaa eristäytymiseen. Samoin luottamus poliisiin ja oikeusvaltion voi kadota.

Jäsenvaltioiden viranomaiset ovat samaa mieltä siitä, että rikosentorjuntaa tarvitaan rankaisutoimenpiteiden lisäksi. Kokemus on osoittanut, että liiallinen keskittyminen rankaisutoimenpiteisiin johtaa rikosoikeudellisen järjestelmän kustannusten kasvamiseen sekä vankien määrän ja rikosten uusimisen lisääntymiseen. Jos torjuntatoimenpiteet suunnitellaan ja toteutetaan hyvin, ne voivat vaihtelevassa määrin auttaa vähentämään rikollisuutta hyvinkin paljon. Seuraavat esimerkit osoittavat, että rikosentorjunnalla voidaan saada hyviä tuloksia aikaan⁽¹⁵⁾.

— Asuntomurtoja voidaan vähentää huomattavasti tietyillä suhteellisen yksinkertaisilla torjuntakeinoilla, joita kuvataan esimerkiksi Alankomaissa tehdyssä laajassa tutkimuksessa rikosten uhriksi joutumisesta. Tutkimus⁽¹⁶⁾ osoittaa, että seuraavat viisi keinoa vähentävät huomattavasti asuntomurron riskiä: valot jätetään palamaan, vaikka ketään ei olisi-kaan kotona; ylimääräiset lukot ovissa ja ikkunoissa; ylimääräiset ulkovalot; varashälytin ja/tai koira.

— Perusteellisesti tutkitut ja arvioidut, 10–16-vuotiaille nuorille suunnatut aloitteet antavat vahvaa näyttöä siitä, että tehokkaista kehityksen ja varhaisen puuttumisen ohjelmista saadaan merkittävää pitkäaikaista hyötyä. Kuudentoista vuoden jälkeen todettiin, että osallistujien todennäköisyys joutua pidätetyiksi oli paljon alhaisempi kuin vertailuryhmässä mukana olleiden⁽¹⁷⁾.

— Vaikka katuvalaistuksen lisääminen saattaa kuulostaa yksinkertaiselta keinolta, se on osoittautunut rikosentorjunnassa tehokkaaksi. Kolmentoista erillisen tutkimuksen järjestelmällinen tarkastelu osoittaa, että katuvalaistuksen lisääminen alentaa rikollisuutta noin 20 prosenttia⁽¹⁸⁾. Kävi myös ilmi, että alueilla, joilla katuvalaistusta on lisätty öisin, myös päiväsaikaan tehdyt rikokset vähenivät. Katuvalaistuksen lisääminen on saattanut viestittää potentiaalisille rikosentekijöille, että yhteisö investoi alueelle enemmän, tuntee siitä suurempaa ylpeyttä, yhteenkuuluvaisuuden tunne on kohonnut ja epävirallinen valvonta parantunut vuorokauden ympäri.

— Mainitsemisen arvoinen on Perryn esikouluohjelma, joka on todellinen merkkipaalu rikosentorjuntapolitiikassa. Aloitte käynnistettiin Yhdysvalloissa 1970-luvulla, ja se sisältää alempituloisten perheiden 3- ja 4-vuotiaille lapsille suunnattuja, virikkeitä antavia esikoulutunteja, joihin yhdistetään ohjelman vetäjien viikoittaiset kotikäynnit. Lasten pitkäaikainen seuranta on osoittanut, että heidän todennäköisyytensä joutua pidätetyiksi teini-iässä ja aikuisina on huomattavasti alentunut, minkä lisäksi lukio-opintojen loppuunsaaminen, korkea-asteen koulutus, työllistyminen ja hyvä palkkataso ovat huomattavan yleisiä. Ohjelma on tehokkuutensa lisäksi osoittautunut kustannustehokkaaksi. Ohjelmasta saatava kokonaishyöty ylittää kolminkertaisesti sen kustannukset.

EU:n nuoriso-ohjelmassa Youth⁽¹⁹⁾, joka käynnistettiin 1980-luvun lopussa, keskitytään nuorten hyvinvointiin, osallisuuden ja huomioon ottamiseen politiikassa. Ohjelma vaikuttaa osaltaan merkittävästi rikosentorjuntaan.

Lopuksi on myös todettava, että vankilaopetus ja vankilasta vapautumisen jälkeinen kriittinen vaihe voivat olla ensiarvoisen tärkeitä rikosentekijöiden auttamisessa selviämään vaikeasta siirtymävaiheesta takaisin yhteiskunnan valtavirtaan ja rikosten uusimisen vähentämisessä. EU:n Socrates-opetusohjelmaan sisältyvällä Grundtvig-aikuiskoulutustoimella tuetaan tällaisia hankkeita ja oppimiskumppanuuksia, joilla on merkittävä vaikutus osallistuviin laitoksiin ja myös muihin tahoihin⁽²⁰⁾.

Massarikollisuutta esiintyy yleensä paikallisella tasolla pienissä ja suurissa kaupungeissa. Tämä merkitsee, että ollakseen tehokkaita toimet on toteutettava tällä tasolla ja mukautettava paikallisiin tai alueellisiin erityisoloihin. Tämän vuoksi on kunkin jäsenvaltion velvollisuus varmistaa, että sen alueella harjoitetaan kaikilla tasoilla tehokasta rikosentorjuntapolitiikkaa. Koska paikallisuus painottuu, torjuntatoimet on toteutettava mahdollisimman lähellä ruohonjuuritasoa ja niihin on saatava mukaan monenlaisia toimijoita, niin julkisia (esim. erityisesti nuoriin keskittyneet poliisitoimi, paikallishallinnon työntekijät ja sosiaalitoimijat) kuin yksityisiä (yrittäjäjärjestöt, vakuutusyhtiöt, kansalaisjärjestöt).

1.3 Rikollisuuden yleiset kehityssuuntaukset

Tarvitaan tietoa rikollisuuden kehityssuuntauksista ja rikollisuutta koskevasta kansalaismielipiteestä, jotta voidaan ymmärtää paremmin, mitä yhteiskunnalle merkitsee, jos torjuntatoimia ei toteuteta, ja miten rikosentorjunnalla voidaan vähentää rikosten uhreille aiheutuvia aineellisia ja aineettomia kustannuksia sekä rikosten uusimista.

Tietoja rikollisuuden luonteesta ja määrästä saa EU:ssa kahdesta pääasiallisesta lähteestä: 1) poliisin viralliset rikostilastot ja 2)

kansainvälinen uhritutkimus International Crime Victims Survey (ICVS). Ensimmäisen lähteen avulla ei ole mahdollista vertailla absoluuttisia ja suhteellisia lukuja eri jäsenvaltioiden kesken, sillä jäsenvaltioiden lainsäädännössä ja virallisten rikostilastojen laatimistavoissa on huomattavia eroja. Ajallisen kehityksen kannalta näistä tiedoista voi olla kuitenkin hyötyä.

Poliisin kirjaamia rikosmääriä tarkasteltaessa saadaan rikollisuuden kokonaismäärästä EU:ssa seuraavanlainen kuva. Rikollisuus kasvoi vuosina 1950–1970 tasaisesti muttei kuitenkaan huoletuttavasti. Vuodesta 1970 lähtien rikollisuuden kasvu kuitenkin kiihtyi, ja rikollisuus saavutti huippunsa 1980-luvun puolivälissä. Vuodesta 1990 lähtien kirjattujen rikosten kokonaismäärä on pysytellyt melko vakaana EU-15:ssä. Vuosina 1991–2001 rikollisuus kasvoi keskimäärin prosenttien vuosittain⁽²¹⁾.

Toinen lähde, josta voidaan saada tietoja rikollisuuden luonteesta ja määrästä EU:ssa, on kansainvälinen uhritutkimus ICVS⁽²²⁾. Kyseessä on laajin koskaan toteutettu täysin standardoitu kyselytutkimusohjelma, jolla selvitetään kotitalouksien kokemuksia rikollisuudesta eri maissa. Uhrien kokemuksiin rikoksista liittyvästä ICVS-osasta saadaan arvio rikosten absoluuttisesta määrästä. Yleisesti ottaen ICVS:stä käy ilmi, että rikollisuus kasvoi vuosina 1988–1991, laski vuonna 1995 ja edelleen vuonna 1999. Vertailu poliisin rikostilastoihin osoittaa, että ICVS:stä saatavat tiedot rikollisuuden kehityssuuntauksista tukevat poliisin antamia tietoja.

1.4 Eri rikostyyppien kehityssuuntaukset

Rikosten kokonaismäärän lisäksi käsitellään lyhyesti kahta poliisin kirjaamaa erityistä rikollisuuden lajia: asunomurrot (asuntoon pääsy voimakeinoin tavaroiden anastamiseksi) ja väkivaltarikollisuus (henkilöön kohdistuva väkivalta, ryöstöt ja seksuaalirikokset). Näitä rikollisuuden lajeja käsitellään lähemmin, koska ne ovat uhrin kannalta vakavimmat ja aiheuttavat eniten kustannuksia, ne aiheuttavat kaupunkiväestölle paljon huolta ja ovat yleisiä kaikissa jäsenvaltioissa.

Asunomurrot ovat vähentyneet huomattavasti monissa EU:n jäsenvaltioissa. Yksi merkittävin syy tähän on luultavasti väestön kasvanut kiinnostus rikollisuuden torjuntakeinoihin. Kansainvälisestä uhritutkimuksesta saatujen viimeisimpien tulosten mukaan kansalliset turvautuvat useimmissa maissa entistä enemmän erilaisiin rikosentorjuntakeinoihin. Erityislukkojen käyttö on yleisesti ottaen lisääntynyt vuodesta 1992. Varashälyttimien määrä kasvoi 8 prosentista 14 prosenttiin vuosina 1992–2000, mutta ongelma ei ole silti ratkennut. Asunomurrot loukkaavat henkilökohtaista koskemattomuutta. Näissä tapauksissa uhriksi joutumisen henkiset vaikutukset ovat suuremmat kuin pelkät aineelliset vahingot.

Vuonna 2000 poliisi kirjasi EU-15:ssä yhteensä 1 511 000 asuntomurtoa. Tämä merkitsee keskimäärin 4 140 tapausta päivässä, 172 tunnissa ja melkein kolme minuutissa.

Valitettavasti tilastot osoittavat väkivaltarikosten olevan kasvussa EU:ssa. Tämä koskettaa erityisesti nuorisoa. Kun verrataan poliisin kirjaamien väkivaltarikosten kehityssuuntauksia vuosina 1995–2000, väkivaltarikosten havaitaan lisääntyneen kahdessatoista jäsenvaltiossa. Lisäys on ollut suurinta Espanjassa, Ranskassa ja Alankomaissa (+ 50 – + 41 %).

Vuonna 2000 poliisi kirjasi EU-15:ssä yhteensä 1 770 000 väkivaltarikosta. Tämä merkitsee keskimäärin 4 850 tapausta päivässä, 202 tunnissa ja yli kolme minuutissa.

1.5 Rikoksia koskeva kansalaismielipide

Poliisilähteistä ja uhritutkimuksesta saatavien tilastotietojen ohella rikollisuudesta tehdyistä yleisistä mielipidekyselyistä saa myös hyvin tietoja rikollisuuden pelosta, käsityksistä uhriksi joutumisen riskeistä sekä rikollisuudesta ja rikosentorjuntaa koskevista mielipiteistä⁽²³⁾.

Kyselyt osoittavat, että turvattomuuden tunne lisääntyi hitaasti mutta vakaasti koko EU:ssa vuosina 1996–2002. Vuoden 2002 syksyllä ne väestöryhmät, jotka kaikkein todennäköisimmin tunsivat itsensä turvatomiksi, olivat naiset ja vanhuksat. Huumeiden käyttöön liittyvien ongelmien kohtaaminen omalla asuinalueella lisääntyi myös koko EU:ssa samalla ajanjaksolla. Todennäköisimmin tällaisista kontakteista ilmoittivat nuoret kyselyyn vastaajat. Kaikissa jäsenvaltioissa yli puolet vastaajista tunsivat, että poliisitoiminnan kehittäminen auttaisi rikosten vähentämisessä. Kaikkialla EU:ssa vastaajat olivat yleensä sitä mieltä, että kohdennetut rikosentorjuntaohjelmat ovat parempi tapa saada nuoret pysyttelemään kaidalla polulla kuin tiukennetut rangaistukset. Suurin osa vastaajista katsoi myös, että köyhyys ja työttömyys sekä kurin höltyminen voivat ajaa nuoria rikollisuuteen.

1.6 Rikollisuuden tulevat suuntaukset

Rikollisuus muuttuu jatkuvasti. Rikoksenteelijät mukautuvat vastatoimiin. He anastavat, hyödyntävät ja väärinkäyttävät uu-

sia tuotteita, palveluita ja järjestelmiä sekä menettelevät vilpillisesti vastamuodostuneissa ympäristöissä⁽²⁴⁾. Tämän vuoksi viranomaisten pitäisi jatkuvasti olla varpaillaan havaitakseen rikollisuuden uudet uhkakuvat ja suuntaukset. Tällä tavoin voidaan päästä kattaviin tuloksiin rikollisuuden torjunnassa. Aiemmat kokemukset ovat kuitenkin usein osoittaneet, että jotkin suuntaukset ovat olleet täysin odottamattomia. Viime aikoina on käynnistetty useita eri aloitteita⁽²⁵⁾, joiden tavoitteena on uusien uhkakuvien ja suuntausten tunnistaminen. Niiden perusteella voidaan arvioida tärkeitä sosiaalisia, teknologisia tai taloudellisia muutoksia.

Yleisesti ottaen yhteiskunta monimuotoistuu, verkottuu, vaurastuu, koulutustaso nousee ja tietämys kasvaa, mutta samalla myös riskiryhmät saattavat kasvaa. Ihmisten, palveluiden, tavaroiden ja uusien teknologioiden lisääntyvä liikkuminen tuo mukanaan valtavia vaurauden ja kasvun mahdollisuuksia, mutta tämä saattaa myös tarjota uusia tilaisuuksia tehdä rikoksia. Jotkut ryhmät saattavat jatkossakin jäädä vaurautta ja koulutusmahdollisuuksia vaille: yksinhuoltajaperheet, huumeiden ja alkoholin väärinkäyttäjät, yksineläjät ja syrjäytyneillä alueilla asujat, maahanmuuttajat sekä toisen ja kolmannen polven siirtolaiset. Uusi teknologia saattaa tarjota uusia mahdollisuuksia rikosten tekemiseen, sillä järjestelmiin ja tiloihin pääsy ja tiedonsaanti sekä tavaroiden saatavuus helpottuvat, rikollisten tiellä olevat maantieteelliset esteet poistuvat, voitonsaantimahdollisuudet kasvavat sekä rikollisten ja rikoksen tuomasta voitosta nauttivien anonymitteetti lisääntyy.

Tällaiset kehityssuuntaukset vaativat viranomaisia torjumaan uudentyyppeisiä rikoksia ja reagoimaan niihin. Kyseessä voivat olla esimerkiksi elektroniset varkaudet, joiden kohteet ja nopeus voivat lisääntyä uusien teknologioiden myötä. Hallitusten on vastaisuudessa kehitettävä uusia torjuntapolitiikkoja, joilla voidaan vastata yhteiskunnallisiin muutoksiin ja rikollisuuden uusiin muotoihin. Kansallisella rikosentorjuntapolitiikalla on vastattava innovatiivisella tavalla tällaisten kehityssuuntausten mukanaan tuomiin haasteisiin.

2. KEHITYS EU:SSA

Koska massarikollisuus on paikallista, sen tehokas torjuminen vaatii kansallisen politiikan tukemia paikallistason toimia. EU:ssa vaaditaan kuitenkin yhteistyötä tukemaan kansallisen tason toimia, ehkäisemään kaksinkertaista työtä ja tehostamaan voimavarojen käyttöä.

2.1 Saavutukset jäsenvaltioissa

Eri jäsenvaltiot ovat onnistuneet massarikosten torjunnassa eri tavoin⁽²⁶⁾.

Vaikka kehitys on useimmissa jäsenvaltioissa ollut myönteistä, massarikosten tehokkaan torjunnan tiellä on vielä useita esteitä. Niitä voidaan lyhyesti kuvata seuraavasti:

Vaikeuksia torjuntatoimien toteutuksessa

Yhä uusia todisteita saadaan siitä, että rikoksantorjunta voi onnistua ja monenlaista rikollista käyttäytymistä pystytään ehkäisemään. Haasteena onkin tietojen soveltaminen käytännössä. Virallisessa rikoksantorjuntapolitiikassa ja -käytänteissä ei useinkaan turvauduta nykyisiin hyviin tai parhaisiin toimintatapoihin. Tutkimustulosten sekä rikoksantorjuntapolitiikan ja -käytänteiden välillä tuntuu olevan kuilu, jolle saattaa löytyä seuraavasta selityksestä.

Rikoksantorjunnassa on mukana useita eri kumppaneita ja järjestöjä, joiden välinen yhteistyö ei aina toimi parhaalla mahdollisella tavalla. Omat vaikeutensa aiheutuvat siitä, että eri viranomaisten ja tahojen (poliisi, nuorisotyöntekijät, kaupparit, kunnalliset sosiaalityöntekijät jne.) välinen tiedonkulku on riittämätöntä. Saatavilla voi olla paljonkin tietoa, mutta sitä käytetään tehottomasti, mikä vaikuttaa osaltaan siihen, etteivät toteutetut toimenpiteet vastaa tosiasiallista ongelmaa.

Vieläkään ei tiedetä kovinkaan paljon kvantitatiivisista ja kvalitatiivisista analyysimenetelmistä eikä kaikista mahdollisista torjuntakeinoista, niiden merkityksellisyydestä, rajoituksista ja niillä saavutetuista tuloksista.

Rikoksantorjuntaa jää usein vähälle huomiolle muihin rikosoikeudellisen järjestelmän osa-tekijöihin verrattuna. Käytävissä olevien keinojen ja henkilöresurssien rajallisuus johtaa siihen, että pitkän aikavälin suunnitelmallisuuden sijasta asioita tarkastellaan vain lyhyellä aikavälillä ja rikoksantorjuntahankkeiden asianmukaiseen täytäntöönpanoon ei kiinnitetä tarpeeksi huomiota.

Kuinka kuilu saataisiin sulkeutumaan

Edellä mainittuja esteitä voidaan poistaa eri toimenpiteiden avulla. Erityisesti käytännön työtä tekevät kaipaisivat käyttäjäystävällisempiä kuvauksia hyvistä ja parhaista toimintatavoista. Kun rikoksantorjuntapolitiikkaa käytännössä toteuttavaa henkilöstöä ja johtoporrasta valitaan, palkataan tai ylennetään, olisi kiinnitettävä enemmän huomiota ammattikirjallisuuden ja analyysimenetelmien tuntemukseen sekä taitoihin soveltaa näitä tietoja käytännössä. Tukea myöntävien viranomaisten tulisi kiinnittää rikoksantorjuntaohjelmia toteuttavien tahojen huomio nykyisiin hyviin ja parhaisiin toimintatapoihin ja niiden soveltamismahdollisuuksiin. Rikoksantorjuntaohjelman hyväksymisen tai tukemisen perusedellytyksenä tulisi olla prosessin ja vaikutusten riittävä arviointi. Tiedonvaihtoon eri toimijoiden

välillä olisi kannustettava. Joissakin jäsenvaltioissa edellytetään (muun muassa) paikallisviranomaisten, poliisin, poliisi- ja terveysviranomaisten ja ehdonalaislautakuntien yhteistyötä kehitettäessä ja täytäntöönpanossa strategialla, jonka tavoitteena on rikollisuuden ja epäjärjestyksen vastustaminen niiden toiminta-alueella (tiedonvaihto mukaan luettuna) (27). Näiden tahojen on harkittava työtapojen muuttamista sekä pohdittava sisäisiä painotuksiaan ja suhdettaan muihin virastoihin ja muihin yhteisöön.

Asianmukaisesti täytäntöönpanut ohjelmia, jotka eivät saavuta tavoitettaan mutta joiden avulla saadaan tietoa epäonnistumisen syistä, olisi pidettävä onnistuneina. Hallitusten olisi perustettava erikoistuneita ammattiyksiköitä, joiden vastuulla on johtaa rikoksantorjuntaa ja huolehtia näyttöön perustuvien rikoksantorjuntatoimien soveltamisesta ja täytäntöönpanosta. Rikoksantorjuntatoimien täytäntöönpano vie aikaa, ja kestää useita vuosia ennen kuin toimenpiteet ovat täysin kehittyneet ja niitä voidaan arvioida. Koska monet nykypäivän rikollisuuteen liittyvistä ongelmista vaativat perinteiset rikosoikeuden rajat ylittäviä ratkaisuja, hallitusten on kannustettava uusiin järjestelmän laajuisiin reagointitapoihin, joilla on sama poliittinen asema kuin muilla rikosoikeudellisen järjestelmän menettelyillä.

Jos eurooppalaisessa rikoksantorjuntapolitiikassa halutaan parantaa oikeudenmukaisuutta ja turvallisuutta, ehdottomana edellytyksenä on näyttöön perustuvien torjuntatoimien onnistuminen.

2.2 Saavutukset EU:ssa

Vuoden 2000 marraskuun tiedonannon jälkeen unionissa on otettu käyttöön merkittäviä välineitä, jotka osaltaan tehostavat rikoksantorjuntaa koko unionin alueella. Näitä välineitä ovat esimerkiksi eurooppalainen rikoksantorjuntaverkosto sekä Hippokrates- ja Agis-rahoitusohjelmat.

2.2.1 Eurooppalainen rikoksantorjuntaverkosto (EUCPN)

Neuvosto teki 28. toukokuuta 2001 päätöksen eurooppalaisen rikoksantorjuntaverkoston perustamisesta (28). Verkoston tarkoituksena on kehittää rikoksantorjunnan eri ulottuvuuksia unionin tasolla ja tukea rikoksantorjuntatoimia paikallisella ja kansallisella tasolla. Vaikka verkosto käsittelee kaikkia rikollisuuden muotoja, se kiinnittää erityistä huomiota nuoriso-, kaupunki- ja huumausainerikollisuuteen. Näin verkoston on tarkoitus helpottaa jäsenvaltioiden, kansallisten organisaatioiden, komission ja muiden rikoksantorjuntaan erikoistuneiden verkostojen välistä yhteistyötä, yhteyksiä sekä tietojen ja kokemusten vaihtoa. Verkostolla on myös toinen tärkeä tehtävä, sillä se kerää ja analysoi tietoja nykyisistä rikoksantorjuntatoimista.

Tähänastiset saavutukset

Verkosto on saavuttanut hyviä tuloksia toiminnan käynnistyttyä vuonna 2001. Ensimmäistä kertaa historiassa jäsenvaltioiden edustajat ja asiantuntijat ovat alkaneet järjestää säännöllisiä kokouksia tavoitteenaan kokemustenvaihto, yhteisen strategian laatiminen sekä toiminnan ja tutkimuksen painopisteistä päättäminen vuotuisten ohjelmien avulla. On ryhdytty keräämään tietoja tehokkaiksi osoittautuneista torjuntakeinoista (hyvät toimintatavat). Ensimmäinen konferenssi, jossa vaihdettiin kokemuksia hyvistä toimintatavoista, jotka liittyvät nuorisorikollisuutta/etnisiä vähemmistöjä, asuntomurtoja ja huumausaineiden hankkimiseksi tehtyjä ryöstöjä koskeviin kysymyksiin, järjestettiin 7.–8. lokakuuta 2002 Tanskassa. Hippokrates-ohjelmasta saatiin osarahoitusta. Toinen, Roomassa 11.–12. marraskuuta 2003 pidetty konferenssi oli tärkeä lisäaskel koottaessa EU:n laajuisesti yhteen hyviä rikosentorjunnan toimintatapoja.

Rikosentorjuntahankkeiden valmistelussa, toteuttamisessa ja seurannassa käytettävän yhteisen metodologian kehittämisessä on edistytty. Asiantuntijaryhmiä perustamalla on esimerkiksi pystytty vähentämään matkapuhelinvarkauksia, jotka ovat vakava katurikollisuuden muoto⁽²⁹⁾, ja parantamaan julkisen ja yksityisen sektorin välistä yhteistyötä. Asiantuntijakokousten ansiosta on ruvettu ymmärtämään paremmin tutkimusaukkoja ja miten ne pystyttäisiin täyttämään. Verkoston sihteeristö valmistelee parhaillaan viittä tutkimusta, jotka käsittelevät muun muassa nuorisoväkivaltaa, autovarkausindeksiä, rikollisuuden pelkoa, koulukiusaamista sekä rikosentorjunnan kustannuksia ja etuja.

Paljon töitä on tehty oikeustilastotietojen keräämiseksi jäsenvaltioista ja niiden kuvaamiseksi sekä laadun ja vertailukelpoisuuden parantamiseksi. Rikollisuutta ja uhriksi joutumista käsittelevä EUCPN:n alaryhmä on kerännyt kansallisia ja kansainvälisiä rikostilastotietoja jäsenvaltioiden poliittisille päättäjille lähdeaineistoksi. Alaryhmässä keskityttiin (katu)ryöstöihin, asuntomurtoihin ja autovarkauksiin. Alaryhmä esitti toukokuussa 2003 raportin, jossa annetaan suosituksia kansainvälisten tilastojen parantamiseksi ja soveltamiseksi rikosentorjuntapolitiikan alalla.

EUCPN:n verkkosivulta alan toimijat ja kansalaiset saavat tietoa jäsenvaltioiden rikosentorjuntapolitiikoista ja EUCPN:n toiminnasta. Verkosto on luonut yhteistyösiteitä Lissabonissa toimivaan Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskukseen ja Europoliin.

Konkreettisten rikosentorjuntahankkeiden valmistelussa, toteuttamisessa ja arvioinnissa käytettävän yhteisen metodolo-

gian kehittämisessä on myös edistytty. Tällaista metodologiaa tarvitaan parantamaan eri puolilla unionia toteutettavien torjuntahankkeiden laatua ja helpottamaan vertailua eri maiden välillä. EUCPN:ssa käydyissä keskusteluissa keskityttiin niin kutsuttuun viiden vaiheen lähestymistapaan ("5 I's approach"). Tällä viitataan niihin viiteen vaiheeseen, joita tarvitaan kuvattaessa ja arvioitaessa kutakin rikosentorjuntahanketta/toimintaa⁽³⁰⁾. EUCPN toivoo, että tästä lähestymistavasta päästäisiin jäsenvaltioiden kanssa sopimukseen seuraavien kuukausien aikana. Tällainen muodollinen sopimus on tärkeä tehokkaan toteutuksen varmistamiseksi.

EUCPN:n kohtaamia vaikeuksia

Verkoston perustamista koskevassa neuvoston päätöksessä kehoitetaan arvioimaan, kuinka verkosto on toiminut päätöksen hyväksymisen jälkeisinä kolmena vuonna⁽³¹⁾, eli ennen vuoden 2004 loppua. Neuvoston avustamiseksi tässä arvioinnissa komissio pitää tarpeellisena arvioida perusteellisesti EUCPN:n institutionaalista rakennetta. Tähän mennessä saavutetuista tuloksista huolimatta verkoston toiminta vaatii huomattavia parannuksia. Merkittäviä ongelmia on aiheutunut siitä, ettei verkostolla ole institutionaalista rakennetta, sen talousarvio on riittämätön eikä sillä ole selkeitä rahoitussääntöjä. Tämän lisäksi 1,5 hengen sihteeristö on liian pieni toteuttamaan tehtävänsä asianmukaisesti, kun vielä otetaan huomioon, että verkostoon kuuluu 25 täysjäsentä 1. toukokuuta 2004 alkaen. Komissio uskoo näin ollen vakaasti, että toimiakseen täysin tehokkaasti EUCPN:n pitäisi saada varoja yhteisön talousarviosta, sillä pitäisi olla rahoitussäännöt, joissa määrätään selvästi, kuinka varoja käytetään, ja sen sihteeristössä pitäisi olla riittävästi henkilöitä. Tältä osin vaihtoehtoina on joko tehdä verkostosta oikeushenkilö tai sisällyttää se komission yksiköihin.

Lisäongelmia aiheutuu siitä, ettei verkoston täyttä potentiaalia voida hyödyntää niin kauan kuin kaikki jäsenvaltiot eivät ole sitoutuneet vahvistamaan muodollisesti kansallista yleistä rikosentorjuntapolitiikkaa ja panemaan sitä täytäntöön. Niin kauan kuin kaikilla jäsenvaltioilla ei ole tällaista politiikkaa, on olemassa riski, että verkoston toiminta – vaikka se sinällään olisi kuinka hyödyllistä – jää irralliseksi eikä jäsenvaltioiden kansallista rikosentorjuntapolitiikkaa seurata riittävällä tavalla.

2.2.2 Hippokrates- ja Agis-ohjelmat

Vuoden 2000 marraskuun tiedonannon jälkeen unionissa on otettu käyttöön kaksi välinettä, joilla osarahoitetaan jäsenvaltioiden yhteistyöhankkeita rikosentorjunnan alalla. Nämä ovat Hippokrates vuodelta 2001 ja Agis vuodelta 2002.

Hippokrates-ohjelman⁽³²⁾ tavoitteena on edistää rikoksantorjunnassa mukana olevien julkisten ja yksityisten organisaatioiden välistä yhteistyötä. Ohjelma käynnistettiin kahdeksi vuodeksi (2001 ja 2002). Yleinen rikoksantorjunta painottuu Tampereella kokoontuneen Eurooppa-neuvoston esittämiin ja EUCPN:n työohjelmassa yksilöityihin kolmeen tärkeimpään alaan eli kaupunki-, nuoriso- ja huumausainerikollisuuteen. Vuonna 2001 rahoitettiin 23:a hanketta 60 hanke-ehdotuksesta. Vuonna 2002 ohjelman⁽³³⁾ perusteella tehtiin 44 hanke-ehdotusta, joista 14 sai rahoitustukea. Esimerkkeinä tuetuista hankkeista voidaan mainita julkisen ja yksityisen sektorin yhteistyö rikoksantorjunnassa, urheiluhuliganismin ehkäisemisessä ja rikosten ehkäisemisessä ympäristön turvallisuussuunnittelun avulla.

Komission ehdotuksesta neuvosto hyväksyi 22. heinäkuuta 2002 puiteohjelman, jolla osarahoitetaan poliisiyhteistyöhön ja oikeudelliseen yhteistyöhön rikosasioissa liittyviä hankkeita⁽³⁴⁾, eli Agis-ohjelman, jolla muun muassa korvataan Hippokrates-ohjelma.

Vuonna 2003 rahoitettiin 30:tä hanketta 54 rikoksantorjunta-hankkeesta. Esimerkkeinä tuetuista hankkeista voidaan mainita turvallisten kaupunkiympäristöjen suunnitteleminen, nuoriso- ja kaupunkirikollisuutta koskevien parhaiden toimintatapojen vaihto sekä rikollisuudesta aiheutuvat kustannukset ja niiden jakaminen.

2.3 Eurooppalainen rikoksantorjuntapalkinto (ECPA)

Eurooppalainen rikoksantorjuntapalkinto perustuu Alankomaiden, Belgian ja Yhdistyneen kuningaskunnan vuonna 1997 tekemään aloitteeseen. Ajatuksena oli rikoksantorjunnan edistäminen palkitsemalla vuosittain kaksi parasta rikoksantorjuntahanketta. Valinnassa käytetään vakioperusteita, joita ovat muun muassa hankkeiden toisinnettavuus, paikallisolojen kunnioittaminen ja tehokkuus rikosten tosiasiallisessa vähentämisessä. Tämän jälkeen kuusi muuta jäsenvaltiota on liittynyt ECPA:aan (Tanska, Ranska, Ruotsi, Portugali, Kreikka ja Suomi).

Palkinnon tarkoituksena on edistää rikosten sekä rikollisuuden pelon vähenemistä, hyvien toimintatapojen jakamista kansainvälisellä tasolla ja tukea rikoksantorjuntatoimia. Palkinto tarjoaa ainutlaatuisen tilaisuuden lisätä hyvin laajalti tietoisuutta rikoksantorjunnasta, mukaan lukien kenttätyöntekijät sekä jäsenvaltioiden ja ehdokasmaiden viralliset edustajat.

Jotta ECPA:n tunnettuus paranisi ja kaikki jäsenvaltiot liittyisivät siihen, EU on osarahoittanut aloitetta Hippokrates-ohjelmasta. Tämän rahoitusavun ansiosta ECPA 2002 -kilpailu ei rajoittunut ainoastaan parhaiden ja lupaavimpien toimintatapojen esittelyyn, vaan sen yhteydessä myös keskusteltiin syvällisesti mukana olleiden hankkeiden toteutuksesta ja arvioinnista.

Komissio katsoo, että johdonmukaisuuden ja vakauden parantamiseksi ECPA:sta pitäisi tehdä EUCPN:n erottamaton osa, johon kaikki EU:n jäsenvaltiot osallistuvat.

3. PÄÄTELMÄT JA TOIMINTASUOSITUKSET

Massarikosten torjunta on suhteellisen uusi, mutta potentiaalisen tehokas toimintaväline rikollisuuden vähentämiseksi. Tämän vuoksi sen pitäisi muodostaa Euroopan unionissa oma toiminta-alansa. Jotta rikoksantorjunta olisi tehokasta koko unionissa, komissio katsoo, että seuraavien edellytysten täytyminen sekä jäsenvaltioissa että EU:n tasolla on olennaisen tärkeää.

3.1 Olennaiset edellytykset jäsenvaltioiden tasolla

Paikallisviranomaiset etusijalla

Massarikokset tehdään tyypillisesti paikallisella tasolla. Näin ollen ennen kaikkea paikallisviranomaiset ovat vastuussa ongelman ratkaisemisesta, ja ihanteellisessa tapauksessa ne saavat tukea kansalliselta tasolta. EU:ssa harjoitettava yhteistyö voi tukea tätä työtä merkittäväällä tavalla korvaamatta kuitenkaan jäsenvaltioiden kansallista politiikkaa.

Kansallinen rikoksantorjuntapolitiikka avainasemassa

Valtaosalla jäsenvaltioista on jo oma massarikosten torjuntapolitiikka, mutta edelleen on kuitenkin useita jäsenvaltioita, joilta tämä puuttuu. Komissio ehdottaakin, että kaikki jäsenvaltiot esittäisivät muodollisesti sitoumuksensa ryhtyä harjoittamaan tehokasta massarikosten torjuntapolitiikkaa.

Kansainvälisesti hyväksytyjen standardien noudattaminen tärkeää

Jotta rikoksantorjuntapolitiikka olisi tehokasta, tiettyjen olennaisten edellytysten on täyttyttävä. Monet näistä sisältyvät lueteloon, joka esitetään **rikoksantorjuntaa koskevissa Yhdistyneiden Kansakuntien suuntaviivoissa**⁽³⁵⁾. Näihin kuuluvat muun muassa korkeimman tahon poliittinen sitoutuminen, riittävät resurssit, myös rakenteiden ja toimintojen rahoittaminen, paikallisen tason kansallinen ohjeistaminen sekä yksityisen ja julkisen sektorin välinen tehokas kumppanuus. Rikoksantorjuntastrategioissa on tarpeen mukaan otettava asianmukaisesti huomioon miesten ja naisten erilaiset tarpeet sekä yhteiskunnan haavoittuvimpien jäsenten erityistarpeet. Eriyttäminen on myös tärkeää sekä rikoksenteijän että uhrin osalta. Komissio katsoo, että rikoksantorjuntaa koskevat YK:n periaatteet on tarpeen sisällyttää jäsenvaltioiden kansallisiin rikoksantorjuntapolitiikkoihin, jotta rikoksantorjunta olisi tehokasta koko unionissa.

3.2 Olennaiset edellytykset EU:n tasolla

EU:ssa tarvitaan massarikosten torjunnassa yhteistyötä antamaan tehokasta tukea jäsenvaltioissa toteutetuille torjuntatoimille, ehkäisemään kaksinkertaista työtä ja tehostamaan voimavarojen käyttöä.

Komission kannan mukaan tärkeimmät tehtävät ja toimet, jotka olisi toteutettava EU:n tasolla, ovat seuraavat: kokemustenvaihto poliittisten päättäjien ja rikosentorjunnan asiantuntijoiden välillä; toiminnan painopistealojen määrittely ja niistä sopiminen; todistetusti tehokkaista rikosentorjuntapolitiikoista/toimenpiteistä yhteisymmärrykseen pääseminen (hyvät toimintatavat); torjuntakeinojen valmistelussa, toteutuksessa ja arvioinnissa käytettävästä yhtenäisestä metodologiasta sopiminen; tietoisuuden lisääminen koko unionissa yleisen rikosentorjunnan merkityksestä; yhteisestä tutkimustoiminnasta sopiminen tutkimusaukkojen täyttämiseksi; yhteisten torjuntahankkeiden toteuttaminen; kansallisten torjuntapolitiikkojen seuranta ja arviointi; kansallisten tilastojen vertailukelpoisuuden parantaminen, jotta rikosten määrälliset erot voitaisiin havaita (näin voidaan löytää syyt torjuntakeinojen onnistumiseen/epäonnistumiseen).

Nämä tehtävät ja toimet hyötyvät jäsenvaltioiden antamasta tuesta, kunhan muistetaan, että jäsenvaltioiden yhdessä EUCPN:ssa toteuttamat toimet eivät voi koskaan korvata kansallisia konkreettisia rikosentorjuntatoimia.

Jotta EUCPN:n toiminta tehostuisi ja 2.2.1 jaksossa esitettyihin ongelmiin voitaisiin löytää ratkaisu, komissio aikoo tehdä muodollisen esityksen verkoston tulevasta institutionaalisesta rakenteesta sen jälkeen, kun verkostosta on vuonna 2004 tehty arviointi.

Komissio ehdottaa, että muutaman seuraavan vuoden aikana jäsenvaltiot ja komissio keskittyisivät EUCPN:ssa erityisesti seuraaviin viiteen painopistealaan tavoitteena konkreettisen kehityksen nopeuttaminen:

Ensisijaiset rikollisuuden lajit

Ensinnäkin on yksilöitävä tarkasti ne massarikosten lajit, joiden torjuntaan jäsenvaltioiden olisi keskityttävä, ja päästävä niistä muodolliseen yhteisymmärrykseen. Tampereella kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmissä ja EUCPN:n perustamista koskevassa neuvoston päätöksessä painopistealoiksi on valittu nuoriso-, kaupunki- ja huumausainerikollisuus. Tällainen luokittelu on kuitenkin liian laaja. Tämän vuoksi komissio ehdottaa alaluokkakajakoja, jonka mukaan nämä kolme luokkaa jaetaan tarkasti erilaisiin rikollisuuden lajeihin (esim. katuryöstöt, ajoneuvomurrot, murtovarkaudet). Tästä luettelosta tulisi valita ensisijaisia rikollisuuden lajeja erityishuomion kohteeksi.

Tietojen kerääminen hyvistä toimintatavoista

Toiseksi olisi kerättävä tietoja ja päästävä yhteisymmärrykseen kaikista nykyisistä hyvistä toimintatavoista, joita voidaan käyttää valittuja rikollisuuden lajeja vastaan. Jäsenvaltioiden olisi tämän jälkeen sovittava, mitkä näistä hyvistä toimintatavoista ovat kaikkein tehokkaimpia, ja sitouduttava soveltamaan tietyn-tyyppisiä hyviä toimintatapoja näiden toimintatapojen kannalta olennaisiin rikollisuuden lajeihin.

Yhteinen metodologia– viiden vaiheen lähestymistapa

Kolmas painopisteala on yhteisymmärrykseen pääseminen konkreettisten rikosentorjuntahankkeiden valmistelussa, toteuttamisessa ja arvioinnissa käytettävästä yhteisestä metodologiasta. Tämä on tarpeen torjuntahankkeiden laadun parantamiseksi ja vakioehtoisten vertailujen tekemiseksi eri maiden välillä. Komissio esittää työn jatkamista sen kehityksen perusteella, jota unionissa on tapahtunut niin kutsutun viiden vaiheen lähestymistavan suhteen muutaman viime vuoden aikana, sekä asiasta sopimista muodollisesti lähikuukausien aikana.

Seuranta ja arviointi

EU:n tasolla on myös tärkeää seurata ja arvioida säännöllisesti jäsenvaltioiden yleisiä rikosentorjuntapolitiikkoja. Kun huomiota otetaan kokemukset, joita on saatu järjestäytyneen rikollisuuden alalla 5. joulukuuta 1997⁽³⁶⁾ hyväksytyyn yhteisen toiminnan mukaisesta arviointijärjestelmästä, on todettava, että arvioinnilla voi olla tärkeä asema ohjelmien seurannassa, kokemusten vertailussa, politiikkaa koskevien päätelmien tekemisessä ja kansalaistiedotuksessa. Tällainen ratkaisu olisi näin ollen paikallaan myös massarikosten torjunnan osalta.

Tilastot

Lopuksi on todettava, että eurooppalaista yhteistyötä hidastavat eroavaisuudet määritelmissä, rikosten kirjaamisenmenettelyissä sekä rikos- ja oikeustilastojen rakenteessa. Jäsenvaltioilla on oltava luotettavat tilastot ensisijaisten rikollisuuden lajien esiintymisestä. Vain rikoksia koskevien tilastotietojen vertailukelpoisuutta lisäämällä voidaan tunnistaa erot, joita on rikosmäärien ja -muotojen välillä kansallisella, alueellisella ja eri kaupunkien tasolla, ja yksilöidä tehokkaat toimenpiteet, joiden avulla toimia ja politiikkaa voidaan kohdentaa EU:ssa.

Loppuhuomautukset

Tästä tiedonannosta Euroopan parlamentin ja neuvoston kanssa käytävien keskustelujen perusteella ja ottaen huomioon neuvoston vuoden 2004 puoliväliin mennessä suorittaman EUCPN:n arvioinnin tulokset komissio aikoo esittää ennen vuoden 2004 loppua ehdotukset edellä mainittujen suositusten täytäntöönpanemiseksi, jotta massarikosten torjunnassa unionissa edistytään aiempaa nopeammin ja konkreettisemmin.

- (¹) EYVL C 251, 15.8.1997.
- (²) EYVL C 19, 23.1.1999, s. 1. Neuvoston ja komission 3. joulukuuta 1998 hyväksymä toimintasuunnitelma parhaista tavoista panna täytäntöön Amsterdamin sopimuksen määräykset vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvan alueen toteuttamisesta, Wienin toimintasuunnitelma.
- (³) EYVL C 124, 3.5.2000.
- (⁴) KOM(2000) 786 lopull., 29.11.2000.
- (⁵) Foorumin perustamista esitetään alaviitteessä 1 mainitussa komission tiedonannossa. Foorumin ensimmäinen täysistunto pidettiin 17.–18. toukokuuta 2001.
- (⁶) Toukokuun 28. päivänä 2001 tehty neuvoston päätös (EYVL L 153, 8.6.2001).
- (⁷) EYVL L 186, 7.7.2001.
- (⁸) INRA (toukokuu 2003). Public safety, exposure to drug-related problems and crime: Public opinion survey. (Yleinen turvallisuus, huumeiden käytön kohtaaminen ja rikollisuus: yleinen mielipidekysely). http://europa.eu.int/comm/justice_home/eucpn/projects.html
- (⁹) Van Dijk, Jan J. M. (1994). Understanding crime rates: On the interactions between the rational choices of victims and offenders. *British Journal of Criminology*, vol. 34, N:o 2, ss. 105–121.
- (¹⁰) 1) Van Kesteren, John et al. (2001). Criminal Victimization in Seventeen Industrialised Countries: Key Findings from the 2000 International Crime Victims Survey. Haag: Oikeusministeriö, RDC. 2) Barclay, Gordon & Tavares, Cynthia (heinäkuu 2003). International Comparisons of Criminal Justice Statistics 2001. Lontoo: Tutkimus- ja kehitystoiminnan tilastointitiedoista vastaava linja sisäasiainministeriössä (Home Office Research Development and Statistics Directorate). 3) EUCPN (lokakuu 2003). Crime Trends in the EU. Bryssel: Euroopan komissio, PO JAI, EUCPN-sihteeristö.
- (¹¹) Parhaat kansalliset arviot kustannuksista on saatavilla Englannissa ja Walesissa. Sisäasiainministeriö on julkaissut perusteellisiin tutkimuksiin ja analyyseihin pohjautuvan raportin, jonka mukaan rikollisuudesta aiheutuvat vuosikustannukset olivat 60 miljardia puntaa vuonna 2000. Tämä on 1 700 euroa kansalaista kohden. Kustannukset jakautuvat seuraavasti: ennalta ehkäisevät toimenpiteet, kuten yksityiset turvallisuuspalvelut (noin 9 %), seuraukset, kuten menetysten ja kärsimysten vaikutus uhriin ja yhteiskunnalliset haitat (noin 71 %) ja rikosten vuoksi toteutettavat toimet, kuten poliisitoimen, oikeuslaitoksen ja kriminaalihuollon toimintakustannukset (noin 20 %). Brand, Sam & Price, Richard (2000). *The Economic and Social Costs of Crime*. Lontoo: Tutkimus- ja kehitystoiminnan tilastointitiedoista vastaava linja sisäasiainministeriössä (Home Office Research Development and Statistics Directorate).
- (¹²) Kleemans, E. & Van De Bunt, H. G. (1999). Social embeddedness of organized crime. *Transnational Organized Crime*, vol. 5, N:o 1, ss. 19–36. Sampson, R. J. (1997). Neighborhoods and violent crime: A multilevel study of collective efficacy. *Science*, vol. 277, 15. elokuuta, ss. 2–25.
- (¹³) Ks. eurooppalaisen rikoksantorjuntaverkoston perustamisesta 28. toukokuuta 2001 tehdyn neuvoston päätöksen 1 artiklan 3 kohta (EYVL L 153, 8.6.2001, s. 1).
- (¹⁴) Irving, B. (2002). *Fear of crime: Theory, measurement and application*. Lontoo: Police Foundation.
- (¹⁵) Viime vuosina jotkin tilannekatsaukset ovat osoittaneet, että rikoksantorjuntatoimenpiteet tarjoavat tehokkaita tapoja vähentää rikollisuutta:
— Sherman, L. W. et al. (1997). Preventing crime: What works, what doesn't, what's promising. Washington, D. C.: USA:n oikeusministeriö (U.S. Department of Justice). Saatavilla Internet-sivustolla: <http://www.preventingcrime.org/report/index.htm>
— Goldblatt, Peter & Lewis, Chris (Eds.) (1998). Reducing offending: An assessment of research evidence on ways of dealing with offending behaviour. Lontoo: Sisäasiainministeriö (Home Office). Saatavilla Internet-sivustolla: <http://www.homeoffice.gov.uk/rds/pdfs/hors187.pdf>
— Clarke, Ronald V. (Ed.) (1999). *Situational crime prevention: Successful case studies*. Albany: Harrow and Heston.
— Sansfacon, Daniel & Welsh, Brandon (1999). Crime prevention digest II: Comparative analysis of successful community safety. <http://www.crime-prevention-intl.org/english/publications/index.html#CrimePDigestII>
— Waller, Irvin & Sansfacon, Daniel (2000). Investing wisely in crime prevention: International experience. <http://www.crime-prevention-intl.org/Telechargement/USbjainvstcrimprev182412.pdf>
— Welsh, Brandon C. et al. (Ed.) (2001). *Costs and benefits of preventing crime*. Oxford: Westview Press.
— Sherman, Lawrence W. et al. (Ed.) (2002). Evidence based crime prevention. Routledge. EUCPN (2003). Exchange of good practice in crime prevention between practitioners in the Member States. http://europa.eu.int/comm/justice_home/eucpn/docs/aalborgReport200212.pdf.
- (¹⁶) Willemse, Hans M. (1998). Overlooking crime prevention: Ten years of crime prevention in the Netherlands. *Security Journal*, vol. 7, N:o 3, ss. 177–184.
- (¹⁷) Center for the Study and Prevention of Violence/CSPV (2003). Malliohjelmiä ja lupaavia ohjelmia. <http://www.colorado.edu/cspv/bleuprints/default.htm>
- (¹⁸) Farrington, D. P. & Welsh, B. C. (2002). Improved street lighting and crime prevention. *Justice Quarterly*, vol. 19, N:o 2, ss. 313–342.
- (¹⁹) http://europa.eu.int/comm/youth/index_en.html
- (²⁰) Laajempi eurooppalainen verkosto on perustettu, ja tukea annetaan myös Euroopan vankiloopetusliitolle sen toimintojen kehittämiseksi ja laajentamiseksi. Tältä osin on kiinnitettävä erityistä huomiota vankiloissa toimivien opettajien koulutukseen (tämä koskee myös vanginvartijoita, jotka ovat ratkaisevassa asemassa myönteisen oppimisympäristön luomisessa).
- (²¹) 1) Van Kesteren, John et al. (2001). Criminal Victimization in Seventeen Industrialised Countries: Key Findings from the 2000 International Crime Victims Survey. Haag: Oikeusministeriö, RDC. 2) Barclay, Gordon & Tavares, Cynthia (heinäkuu 2003). International Comparisons of Criminal Justice Statistics 2001. Lontoo: Tutkimus- ja kehitystoiminnan tilastointitiedoista vastaava linja sisäasiainministeriössä (Home Office Research Development and Statistics Directorate). 3) EUCPN (lokakuu 2003). Crime Trends in the EU. Bryssel: Euroopan komissio, PO JAI, EUCPN-sihteeristö.

- (²²) Ks. http://www.unicri.it/international_crime_victim_survey.htm
- (²³) INRA (2003). Public safety, exposure to drug-related problems and crime: Public opinion survey. (Yleinen turvallisuus, huumeiden käytön kohtaaminen ja rikollisuus: yleinen mielipidekysely). Koko raportti, tiivistelmä ja taulukot osoitteesta: http://europa.eu.int/comm/justice_home/eucpn/projects.html
- (²⁴) Ekblom, Paul (2002). Future Imperfect: Preparing for the Crimes to Come. Criminal Justice Matters, Winter 2002, ss. 38–40.
- (²⁵) Vuonna 2002 Yhdistyneiden kuningaskuntien Foresight-ohjelma tuotti raportin "Turning the Corner" (saatavissa Internet-sivustolta: www.foresight.gov.uk). Alankomaiden oikeusministeriö (2001), Justitie Over Morgen: een Strategische Verkenning, Haag.
- (²⁶) Viime vuosina suurin osa jäsenvaltioista on ryhtynyt harjoittamaan rikoksentorjuntapolitiikkaa. Määräviä tekijöitä onnistumisen taustalla ovat tavallisesti poliittinen sitoutuminen kaikkein korkeimmalla tasolla, riittävien resurssien osoittaminen rikoksentorjuntaan, paikallis- ja aluehallinnon ohjeistaminen sekä julkisviranomaisten ja muun yhteiskunnan, myös yksityissektorin, välinen tiivis yhteistyö. On tärkeää huomata, että nämä tekijät sisältyvät Yhdistyneiden Kansakuntien vuonna 2002 antamiin rikoksentorjuntaa koskeviin suuntaviivoihin (ks. myös alaviite N:o 33).
- (²⁷) <http://www.homeoffice.gov.uk/docs/cdaindex.html>
- (²⁸) EYVL L 153, 8.6.2001, s. 1.
- (²⁹) Matkapuhelinvarkauksia käsittelevän asiantuntijaryhmän kokouksen jälkeen pidettiin komission, matkapuhelinvalmistajien, tavarantoimittajien ja asiasta kiinnostuneiden jäsenvaltioiden välillä kesäkuussa 2003 kokous, jossa pohdittiin, mitä toimia kansallisella ja EU:n tasolla olisi toteutettava. Keskustelua jatketaan kyselylomakkeen perusteella. Tavoitteena on päättää periaatteessa ennen vuoden 2003 loppua, mitkä toimet olisivat milläkin tasolla tehokkaimpia ja minkä tahojen olisi ryhdyttävä käytännön toimiin.
- (³⁰) Ekblom, Paul (2003). The 5IS Framework. Viidellä vaiheella tarkoitetaan seuraavia: 1) Tietojen kerääminen ja analysoiminen. 2) Toimet rikosten syihin puuttumiseksi näitä syitä torjumalla ja heikentämällä. 3) Täytäntöönpano eli toimintaperiaatteiden toteuttaminen. 4) Toimintaan mukaan saaminen eli muiden virastojen, yritysten ja henkilöiden saaminen mukaan antamaan oman panoksensa toimien toteuttamiseen. 5) Vaikutusten ja prosessin arvioiminen.
http://europa.eu.int/com/justice_home/eucpn/practices.html
- (³¹) Eurooppalaisen rikoksentorjuntaverkoston perustamisesta 28. toukokuuta 2001 tehdyn neuvoston päätöksen 6 artikla (EYVL 153, 8.6.2001, s. 1).
- (³²) EYVL L 186, 7.7.2001, s. 11.
- (³³) Hippokrates-ohjelmaa koskeva raportti vuodelta 2002, SEK(2003) 1176, 23.10.2003.
- (³⁴) EYVL L 203, 1.8.2002, s. 5.
- (³⁵) Ks. Yhdistyneiden Kansakuntien rikoksentorjunnan ja rikosoikeuden toimikunnan (Commission on Crime Prevention and Criminal Justice) 11. istunnosta laadittu raportti (Report on the eleventh session) (16.–25. huhtikuuta 2002) – YK:n talous- ja sosiaalineuvosto (Economic and Social Council), virallinen rekisteri (Official Records), 2002, täydennysosa N:o 10.
- (³⁶) EYVL L 344, 15.12.1997, s. 7. Yhteisessä toiminnassa jäsenvaltiot sopivat järjestelmästä, jolla järjestäytyneen rikollisuuden vastaiseen taisteluun liittyvien säädösten soveltamisesta kansallisella tasolla tehdään säännöllinen vertaisarviointi.

Luettelo niistä asetuksen (EY) N:o 1493/1999 51 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista jäsenvaltiota pienempien maantieteellisten yksiköiden nimistä, joita voidaan käyttää (pöytäviinien)

(Julkaistu asetuksen (EY) N:o 753/2002 28 artiklan a) kohdan mukaisesti)

(2004/C 92/03)

(Tällä luettelolla saatetaan ajan tasalle 19 päivänä helmikuuta 1999 Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä C 46, sivulla 154, julkaistu luettelo)

	Jäsenvaltion säännökset ja määräykset	Jäsenvaltion virallinen lehti
SAKSA		
Ahrtaler Landwein		
Badischer Landwein		
Starkenburger Landwein		
Rheinburgen-Landwein		
Landwein der Mosel		
Landwein der Saar		
Nahegauer Landwein		
Altrheingauer Landwein (bis 31.8.1995)		
Rheingauer Landwein		
Rheinischer Landwein		
Pfälzer Landwein		
Fränkischer Landwein		
Regensburger Landwein		
Bayerischer Bodensee-Landwein		
Schwäbischer Landwein		
Unterbadischer Landwein		
Südbadischer Landwein (bis 31.8.1995)		
Taubertäler Landwein		
Landwein der Ruwer		
Mitteldeutscher Landwein		
Sächsischer Landwein		
Saarländischer Landwein der Mosel		

Saksan liittotasavallan kansalliset säädökset

Viinilaki (*Weingesetz*), 16. toukokuuta 2001 julkaistussa muodossa (Saksan liittotasavallan virallinen lehti I, s. 985), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 25. kesäkuuta 2001 annetulla lailla (Saksan liittotasavallan virallinen lehti I, s. 1215).

Viiniasetus (*Weinverordnung*), 14. toukokuuta 2002 julkaistussa muodossa (Saksan liittotasavallan virallinen lehti I, s. 1583).

	Jäsenvaltion säännökset ja määräykset	Jäsenvaltion virallinen lehti
KREIKKA		
A. Επιτραπέζιοι οίνοι οι οποίοι ορίζονται από τον όρο «Τοπικός Οίνος»		
Wines which may be described as «Τοπικός Οίνος» (local wine)		
1. Αγιορείτικος Τοπικός Οίνος (Agioritikos Topikos Inos)	235298/14.2.2002	168/B/22.2.2002
2. Τοπικός Οίνος Πλαγιές Βερτίσκου (Topikos Inos Plagies Bertiskou)	340559/12.9.1989	693/B/15.9.1989
3. Τοπικός Οίνος Τριφυλίας (Topikos Inos Trifilias)	340588/1.9.1989	694/B/15.9.1989
4. Μεσημβριώτικος Τοπικός Οίνος (Mesimvriotikos Topikos Inos)	340581/1.9.1989	694/B/15.9.1989
5. Μακεδονικός Τοπικός Οίνος (Makedonikos Topikos Inos)	340576/1.9.1989 380238/31.7.2000	694/B/15.9.1989 1012/B/10.8.2000
6. Ηρακλειώτικος Τοπικός Οίνος (Irakliotikos Topikos Inos)	340587/1.9.1989	694/B/15.9.1989
7. Λασιθιώτικος Τοπικός Οίνος (Lasi-thiotikos Topikos Inos)	340586/1.9.1989	694/B/15.9.1989
8. Μεσσηνιακός Τοπικός Οίνος (Messiniakos Topikos Inos)	340585/1.9.1989	694/B/15.9.1989
9. Πελοποννησιακός Τοπικός Οίνος (Peloponnisiakos Topikos Inos)	340577/1.9.1989 380238/31.7.2000	694/B/15.9.1989 1012/B/10.8.2000
10. Κρητικός Τοπικός Οίνος (Kritikos Topikos Inos)	340578/1.9.1989 402642/19.10.1995 380238/31.7.2000	694/B/15.9.1989 933/B/13.11.1995 1012/B/10.8.2000
11. Τοπικός Οίνος Επανομής (Topikos Inos Epanomis)	340582/1.9.1989 359489/25.10.1996 387425/11.9.2000	694/B/15.9.1989 1010/B/5.11.1996 1179/B/25.9.2000
12. Κορινθιακός Τοπικός Οίνος (Korinthiakos Topikos Inos)	372558/5.7.2000	941/B/28.7.2000
13. Τοπικός Οίνος Πυλίας (Topikos Inos Piliias)	340583/1.9.1989	694/B/15.9.1989
14. Θεσσαλικός Τοπικός Οίνος (Thessalikos Topikos Inos)	378500/3.9.1990 380238/31.7.2000	608/B/21.9.1990 1012/B/10.8.2000
15. Τοπικός Οίνος Τυρνάβου (Topikos Inos Tirnavou)	378501/3.9.1990 317165/3.5.1996	608/B/21.9.1990 383/B/24.5.1996
16. Τοπικός Οίνος Πλαγιές Αμπέλου (Topikos Inos Plagies Ambelou)	378503/3.9.1990	608/B/21.9.1990
17. Τοπικός Οίνος Βίλτσας (Topikos Inos Vilitsas)	378504/3.9.1990	608/B/21.9.1990
18. Τοπικός Οίνος Γρεβενών (Topikos Inos Grevenon)	378505/3.9.1990 372559/5.7.2000	609/B/21.9.1990 941/B/28.7.2000
19. Δωδεκανησιακός Τοπικός Οίνος (Dodekanisiakos Topikos Inos)	378508/3.9.1990	609/B/21.9.1990
20. Τοπικός Οίνος Κισάμου (Topikos Inos Kisamou)	378502/3.9.1990	609/B/21.9.1990
21. Παιανίτικος Τοπικός Οίνος (Pienitikos Topikos Inos)	277563/28.2.1991	165/B/21.3.1991
22. Τοπικός Οίνος Αναβύσσου (Topikos Inos Anavissou)	277562/28.2.1991 372557/5.7.2000	177/B/27.3.1991 941/B/28.7.2000
23. Τοπικός Οίνος Κρανιάς (Topikos Inos Kranias)	235259/6.2.2002	190/B/20.2.2002

	Jäsenvaltion säännökset ja määräykset	Jäsenvaltion virallinen lehti
24. Τοπικός Οίνος Πλαγιών Πάρνηθας (Τορικός Ινος Πλαγιον Πarnithas)	235296/14.2.2002	168/B/22.2.2002
25. Συριανός Τοπικός Οίνος (Sirianos Τορικός Ινος)	351761/26.5.1992	402/B/19.6.1992
26. Θηβαϊκός Τοπικός Οίνος (Thivaikos Τορικός Ινος)	387428/11.9.2000	1179/B/25.9.2000
27. Τοπικός Οίνος Πλαγιών Κιθαρώνα (Τορικός Ινος Πλαγιον Kitherona)	235297/14.2.2002	168/B/22.2.2002
28. Τοπικός Οίνος Πλαγιών Πετρωτού (Τορικός Ινος Πλαγιον Petrotou)	351779/12.6.1992	417/B/1.7.1992
29. Τοπικός Οίνος Γερανείων (Τορικός Ινος Geranion)	235261/6.2.2002	190/B/20.2.2002
30. Παλλινιώτικος Τοπικός Οίνος (Palliniotikos Τορικός Ινος)	397720/1.10.1992 235257/6.2.2002	617-/B/12.10.1992 168/B/14.2.2002
31. Αττικός Τοπικός Οίνος (Attikos Τορικός Ινος)	397722/1.10.1992 259739/19.2.1997	623/B/22.10.1992 140/B/3.3.1997
32. Σιατιστινός Τοπικός Οίνος (Siatistinos Τορικός Ινος)	317101/14.1.1993	41/B/4.2.1993
33. Τοπικός Οίνος Ριτσώνας Αυλίδας (Τορικός Ινος Ritsonas Avlidas)	317163/10.2.1993	116/B/5.3.1993
34. Τοπικός Οίνος Λετρίνων (Τορικός Ινος Letrinon)	397092/6.9.1993	718/B/16.9.1993
35. Τοπικός Οίνος Τεγέας (Τορικός Ινος Tegeas)	437358/5.11.1993	849/B/11.11.1993
36. Αιγαίοπελαγίτικος Τοπικός Οίνος (Egeorelagitikos Τορικός Ινος)	443760/10.12.1993 380238/31.7.2000	915/B/21.12.1993 1012/B/10.8.2000
37. Τοπικός Οίνος Σπάτων (Τορικός Ινος Spaton)	443787/22.12.1993 235255/6.2.2002	946/B/30.12.1993 190/B/20.2.2002
38. Τοπικός Οίνος Πλαγιών Πεντελικού (Τορικός Ινος Πλαγιον Pendelikou)	443785/22.12.1993	946/B/30.12.1993
39. Τοπικός Οίνος Μαρκόπουλου (Τορικός Ινος Markoroulou)	443786/22.12.1993 235299/14.2.2002	955/B/31.12.1993 168/B/22.2.2002
40. Τοπικός Οίνος Ληλαντίου Πεδίου (Τορικός Ινος Lilantiou Pediou)	426568/2.12.1994	921/B/14.12.1994
41. Τοπικός Οίνος Χαλκιδικής (Τορικός Ινος Chalkidikis)	296419/5.1.1995 378968/20.7.1995 387427/11.9.2000	6/B/12.1.1995 684/B/4.8.1995 1179/B/25.9.2000
42. Καρυστινός Τοπικός Οίνος (Karistinos Τορικός Ινος)	378960/20.7.1995	684/B/4.8.1995
43. Τοπικός Οίνος Χαλικούνας (Τορικός Ινος Chalikounas)	378959/20.7.1995	684/B/4.8.1995
44. Τοπικός Οίνος Οπούντια Λοκρίδος (Τορικός Ινος Orountia Lokridos)	378985/2.8.1995	709/B/17.8.1995
45. Παγγαιορείτικος Τοπικός Οίνος (Pangeoritikos Τορικός Ινος)	396581/12.10.1995	886/B/25.10.1995
46. Τοπικός Οίνος Πέλλας (Τορικός Ινος Pellas)	407350/16.10.1995	964/B/22.11.1995
47. Τοπικός Οίνος Δράμας (Τορικός Ινος Dramas)	413011/30.11.1995 235258/6.2.2002	1023/B/12.12.1995 190/B/20.2.2002
48. Τοπικός Οίνος Αδριανής (Τορικός Ινος Adrianis)	413012/30.11.1995 235253/6.2.2002	1031/B/14.12.1995 190/B/20.2.2002

	Jäsenvaltion säännökset ja määräykset	Jäsenvaltion virallinen lehti
49. Τοπικός Οίνος Σερρών (Τοπικός Ινος Serron)	413013/30.11.1995	1031/B/14.12.1995
50. Τοπικός Οίνος Αγοράς (Τοπικός Ινος Agoras)	317164/30.4.1996 235252/6.2.2002	383/B/24.5.1996 190/B/20.2.2002
51. Τοπικός Οίνος Κουλάδας Αταλάντης (Τοπικός Ινος Kiladas Atalantis)	317166/3.5.1996 344698/14.9.1998	383/B/24.5.1996 1008/B/25.9.1998
52. Τοπικός Οίνος Στερεάς Ελλάδας (Τοπικός Ινος Stereas Elladas)	330505/24.5.1996 380238/31.7.2000	548/B/9.7.1996 1012/10.8.2000
53. Τοπικός Οίνος Αρκαδίας (Τοπικός Ινος Arkadias)	330549/18.7.1996	650/B/30.7.1996
54. Τοπικός Οίνος Μεταξάτων (Τοπικός Ινος Metaxaton)	330582/7.8.1996	765/B/28.8.1996
55. Τοπικός Οίνος Κλημέντι (Τοπικός Ινος Klimenti)	330583/7.8.1996	765/B/28.8.1996
56. Τοπικός Οίνος Κέρκυρας (Τοπικός Ινος Kerkiras)	330585/7.8.1996	765/B/28.8.1996
57. Τοπικός Οίνος Ημαθίας (Τοπικός Ινος Imathias)	330584/7.8.1996 387426/11.9.2000	765/B/28.8.1996 1179/25.9.2000
58. Τοπικός Οίνος Μαντζαβινάτων (Τοπικός Ινος Mantzavinaton)	344787/2.9.1996	850/B/13.9.1996
59. Τοπικός Οίνος Σιθωνίας (Τοπικός Ινος Sithonias)	359490/25.10.1996	1010/B/5.11.1996
60. Ισμαρικός Τοπικός Οίνος (Ismarikos Τοπικός Ινος)	269489/24.1.1997	126/B/26.2.1997
61. Τοπικός Οίνος Αβδήρων (Τοπικός Ινος Avdiron)	269490/24.1.1997	126/B/26.2.1997
62. Τοπικός Οίνος Ιωαννίνων (Τοπικός Ινος Ioanninon)	269491/24.1.1997	126/B/26.2.1997 262/B/7.4.1997
63. Τοπικός Οίνος Πλαγιές Αιγαλίας (Τοπικός Ινος Plagies Egialias)	269492/24.1.1997	126/B/26.2.1997
64. Τοπικός Οίνος Πλαγιές του Αίνου (Τοπικός Ινος Plagies του Ενου)	259740/19.2.1997	140/B/3.3.1997
65. Θρακικός Τοπικός Οίνος (Thrakikos Τοπικός Ινος) ή/or Τοπικός Οίνος Θράκης (Τοπικός Ινος Thrakis)	259741/19.2.1997 380238/31.7.2000	140/B/3.3.1997 1012/B/10.8.2000
66. Τοπικός Οίνος Ιλίου (Τοπικός Ινος Iliou)	259742/19.2.1997	140/B/3.3.1997
67. Μετσοβίτικος Τοπικός Οίνος (Metsovitikos Τοπικός Ινος)	259743/19.2.1997	140/B/3.3.1997
68. Τοπικός Οίνος Κορωπίου (Τοπικός Ινος Koropiou)	259744/19.2.1997 235256/6.2.2002	140/B/3.3.1997 168/B/14.2.2002
69. Τοπικός Οίνος Θαψανών (Τοπικός Ινος Thapsanon)	340768/4.9.1997	817/B/11.9.1997
70. Τοπικός Οίνος Πλαγιών Κνημίδος (Τοπικός Ινος Plagion Knimidos)	344699/14.9.1998	1008/B/25.9.1998
71. Ηπειρωτικός Τοπικός Οίνος (Ipirotikos Τοπικός Ινος)	351698/5.5.2000	657/B/23.5.2000
72. Τοπικός Οίνος Φλώρινας (Τοπικός Ινος Florinas)	351699/5.5.2000	657/B/23.5.2000
73. Τοπικός Οίνος Πισατίδος (Τοπικός Ινος Pisatidos)	351700/5.5.2000	657/B/23.5.2000
74. Τοπικός Οίνος Λευκάδας (Τοπικός Ινος Lefkadas)	361601/5.5.2000	657/B/23.5.2000

	Jäsenvaltion säännökset ja määräykset	Jäsenvaltion virallinen lehti
75. Μονεμβάσιος Τοπικός Οίνος (Μονεμvasios Τορικός Ινος)	372560/5.7.2000	941/B/28.7.2000
76. Τοπικός Οίνος Βελβεντού (Τορικός Ινος Velventou)	387429/11.9.2000	1179/B/12.9.2000
77. Λακωνικός Τοπικός Οίνος (Lakonikos Τορικός Ινος)	387430/11.9.2000	1179/B/12.9.2000
B. Επιτραπέζιοι οίνοι Ρετσίνα συνοδευόμενοι από την ονομασία ενός Νομού και οι οποίοι ορίζονται από τον όρο «Ονομασία κατά παράδοση» Retsina wine which may be accompanied by the name of a Nomos and described as «Ονομασία κατά παράδοση» (traditional designation)		
Ρετσίνα Αττικής (Retsina Attikis)	PD 514/5.7.1979	157/A/12.7.1979
Ρετσίνα Βοιωτίας (Retsina Viotias)	PD 514/5.7.1979	157/A/12.7.1979
Ρετσίνα Ευβοίας (Retsina Evvias)	PD 514/5.7.1979	157/A/12.7.1979
C. Επιτραπέζιοι οίνοι που φέρουν το όνομα μιας περιοχής παραγωγής και ορίζονται από τον όρο «Ονομασία κατά παράδοση» Wines which may bear the name of a production region and be described as «Ονομασία κατά παράδοση» (traditional designation)		
Βερντέα Ονομασία κατά παράδοση Ζακύνθου (Verdea Onomasia kata paradosi Zakynthou)	397719/1992	623/B/22.10.1992
Ρετσίνα Μεσογείων (Retsina Mesogion) ⁽¹⁾	PD 514/5.7.1979	157/A/12.7.1979
Ρετσίνα Κρωπίας (Retsina Kropias) ⁽¹⁾ ή/ορ Ρετσίνα Κορωπίου (Retsina Koripiou) ⁽¹⁾	PD 514/5.7.1979	157/A/12.7.1979
Ρετσίνα Μαρκοπούλου (Retsina Markoroulou) ⁽¹⁾	PD 514/5.7.1979	157/A/12.7.1979
Ρετσίνα Μεγάρων (Retsina Megaron) ⁽¹⁾	PD 514/5.7.1979	157/A/12.7.1979
Ρετσίνα Παιανίας (Retsina Peanias) ⁽¹⁾ ή/ορ Ρετσίνα Λιοπесиού (Retsina Liopesiou) ⁽¹⁾	PD 514/5.7.1979	157/A/12.7.1979
Ρετσίνα Παλλήνης (Retsina Pallinis) ⁽¹⁾	PD 514/5.7.1979	157/A/12.7.1979
Ρετσίνα Πικερμίου (Retsina Pikermiou) ⁽¹⁾	PD 514/5.7.1979	157/A/12.7.1979
Ρετσίνα Σπάτων (Retsina Spaton) ⁽¹⁾	PD 514/5.7.1979	157/A/12.7.1979
Ρετσίνα Θηβών (Retsina Thivon) ⁽²⁾	PD 514/5.7.1979	157/A/12.7.1979
Ρετσίνα Γιάλτρων (Retsina Gialtron) ⁽³⁾	PD 514/5.7.1979	157/A/12.7.1979
Ρετσίνα Καρύστου (Retsina Karistou) ⁽³⁾	PD 514/5.7.1979	157/A/12.7.1979
Ρετσίνα Χαλκίδας (Chalkidas) ⁽³⁾	PD 514/5.7.1979	157/A/12.7.1979

⁽¹⁾ Nomoksen nimellä täydennettynä tai täydentämättömänä: Ευβοίας (Evias).

⁽²⁾ Nomoksen nimellä täydennettynä tai täydentämättömänä: Βοιωτίας (Viotias).

⁽³⁾ Nomoksen nimellä täydennettynä tai täydentämättömänä: Ευβοίας (Evias).

	Jäsenvaltion säännökset ja määräykset	Jäsenvaltion virallinen lehti
ESPAÑA		
Abanilla	1.3.2002	12.3.2002
Alto Palancia-Alto Mijares	20.4.2001	27.4.2001
Arribes del Duero	6.10.1992	17.10.1992
Bailén	7.1.1998	27.1.1998
Bajo Aragón	4.4.1988	20.4.1988
Betanzos	8.11.2000	20.11.2000
Cádiz	6.10.1992	17.10.1992
Campo de Belchite	23.12.1999	19.1.2000
Campo de Cartagena	1.3.2002	12.3.2002
Cangas	28.5.2001	8.6.2001
Castelló	21.12.2001	21.1.2002
Castilla	23.12.1999	19.1.2000
Castilla y León	15.6.2000	30.6.2000
Contraviesa-Alpujarra	6.10.1992	17.10.1992
Desierto de Almería	16.7.2003	11.7.2003
El Terrerazo	23.9.2003	30.9.2003
Extremadura	23.12.1999	19.1.2000
Gálvez	4.4.1988	20.4.1988
Granada Sur-Oeste	1.7.2003	11.7.2003
Ibiza	7.1.1998	27.1.1998
Isla de Menorca	27.3.2002	18.4.2002
La Gomera	25.1.1994	4.2.1994
Laujar-Alpujarra	3.4.2000	2.5.2000
Norte de Granada	23.12.1999	19.1.2000
Pozohondo	4.4.1988	20.4.1988
Ribera del Arlanza	7.1.1998	27.1.1998
Ribera del Gállego-Cinco Villas	23.12.1999	19.1.2000
Ribera del Queiles	29.10.2003	10.11.2003
Serra de Tramuntana-Costa Nord	11.2.2002	21.2.2002
Sierra de Alcaraz	2.6.1995	17.6.1995
Sierra Sur de Jaén	30.9.2003	10.10.2003
Tierra de León	9.4.1999	3.5.1999
Tierra del Vino de Zamora	6.10.1992	17.10.1992
Valdejalón	4.4.1988	20.4.1988
Valle del Cinca	7.1.1998	27.1.1998
Valle del Jiloca	23.12.1999	19.1.2000
Valle del Miño-Ourense	4.4.1988	20.4.1988
Valle de Benavente	12.9.2000	27.9.2000

	Jäsenvaltion säännökset ja määräykset	Jäsenvaltion virallinen lehti
RANSKA		
1. Paikallinen viini, jota kuvataan tuotantodepartementin nimellä		
Kaikki viiniä tuottavat departementit, lukuun ottamatta niitä joiden nimet on rekisteröity alkuperänimityksinä (esim. Corse, Jura, Loire, Moselle ja Savoie)	Dekret n° 79.755 + n° 2000-848	8.9.1979 1.9.2000
Vin de pays de l'Ain		
Vin de pays de l'Allier		
Vin de pays des Alpes de Haute Provence		
Vin de pays des Alpes Maritimes		
Vin de pays de l'Ardèche		
Vin de pays de l'Ariège		
Vin de pays de l'Aude		
Vin de pays de l'Aveyron		
Vin de pays des Bouches du Rhône		
Vin de pays du Calvados		
Vin de pays de la Charente		
Vin de pays des Charentes Maritimes		
Vin de pays du Cher		
Vin de pays de Corrèze		
Vin de pays de la Creuse		
Vin de pays des Deux-Sèvres		
Vin de pays de la Dordogne		
Vin de pays du Doubs		
Vin de pays de la Drôme		
Vin de pays du Gard		
Vin de pays du Gers		
Vin de pays des Hautes-Alpes		
Vin de pays de la Haute-Garonne		
Vin de pays de la Haute-Marne		
Vin de pays des Hautes-Pyrénées		
Vin de pays de la Haute-Saône		
Vin de pays de la Haute-Vienne		
Vin de pays de l'Hérault		
Vin de pays de l'Indre et Loire		
Vin de pays de l'Indre		
Vin de pays de l'Isère		
Vin de pays des Landes		
Vin de pays de Loire-Atlantique		

	Jäsenvaltion säännökset ja määräykset	Jäsenvaltion virallinen lehti
Vin de pays du Loir et Cher		
Vin de pays du Loiret		
Vin de pays du Lot		
Vin de pays du Lot et Garonne		
Vin de pays de Maine et Loire		
Vin de pays de la Meuse		
Vin de pays de la Nièvre		
Vin de pays du Puy de Dôme		
Vin de pays des Pyrénées-Atlantiques		
Vin de pays des Pyrénées Orientales		
Vin de pays de Saône et Loire		
Vin de pays de la Sarthe		
Vin de pays de Seine et Marne		
Vin de pays du Tarn		
Vin de pays du Tarn et Garonne		
Vin de pays du Var		
Vin de pays du Vaucluse		
Vin de pays de la Vendée		
Vin de pays de la Vienne		
Vin de pays de l'Yonne		
2. Paikallinen viini, jota kuvataan tuotantoalueen nimellä (Tuotantoalueen erityisasetuksessa määritelty laajuus voi vaihdella kunnasta useisiin departementteihin)		
Vin de pays Cathare	25.4.2001	28.4.2001
Vin de pays des Coteaux de Tannay	17.1.2001	20.1.2001
Vin de pays de l'Agenais	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays d'Aigues	30.12.1993	31.12.1993
Vin de pays d'Allobrogie	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays d'Argens	5.3.1981	7.3.1981
Vin de pays des Balmes dauphinoises	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays de la Bénovie	5.4.1982	7.4.1982
Vin de pays du Bérange	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays de Bessan	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays de Bigorre	3.4.1985	10.4.1985
Vin de pays du Bourbonnais	22.1.1986	25.1.1986
Vin de pays de Cassan	5.4.1982	7.4.1982
Vin de pays de Caux	25.1.1982	31.1.1982

	Jäsenvaltion säännökset ja määräykset	Jäsenvaltion virallinen lehti
Vin de pays de Cessenon	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays charentais	5.3.1981	7.3.1981
Vin de pays charentais «Île de Ré»	5.3.1981	7.3.1981
Vin de pays charentais «Île d'Oléron»	5.3.1981	7.3.1981
Vin de pays charentais «Saint Sornin»	5.3.1981	7.3.1981
Vin de pays des Cévennes	27.8.1992	2.9.1992
Vin de pays des Cévennes «Mont Bouquet»	27.8.1992	2.9.1992
Vin de pays de la Cité de Carcassonne	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays des collines de la Moure	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays des collines rhodaniennes	5.3.1981	7.3.1981
Vin de pays du comté de Grignan	5.3.1981	7.3.1981
Vin de pays du comté tolosan	6.4.1982	10.4.1982
Vin de pays des comtés rhodaniens	13.10.1989	14.10.1989
Vin de pays de la Côte vermeille	17.3.1986	20.3.1986
Vin de pays des coteaux charitois	22.1.1986	25.1.1986
Vin de pays des coteaux d'Enserune	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays des coteaux de Bessilles	25.2.1987	28.2.1987
Vin de pays des coteaux de Cèze	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays des coteaux de Coiffy	2.11.1989	8.11.1989
Vin de pays des coteaux flaviens	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays des coteaux de Fontcaude	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays des coteaux de Glanes	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays des coteaux de l'Ardèche	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays des coteaux de l'Auxois	25.10.1996	3.11.1996
Vin de pays des coteaux de la Cabrerisse	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays des coteaux de Laurens	5.4.1982	7.4.1982
Vin de pays des coteaux de Miramont	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays des coteaux de Murviel	5.4.1982	7.4.1982
Vin de pays des coteaux de Narbonne	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays des coteaux de Peyriac	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays des coteaux des Baronnie	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays des coteaux du Cher et de l'Arnon	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays des coteaux du Grésivaudan	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays des coteaux du Libron	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays des coteaux du littoral audois	5.3.1981	7.3.1981
Vin de pays des coteaux du pont du Gard	16.11.1981	20.11.1981

	Jäsenvaltion säännökset ja määräykset	Jäsenvaltion virallinen lehti
Vin de pays des coteaux du Salagou	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays des coteaux du Verdon	12.2.1992	18.2.1992
Vin de pays des coteaux et terrasses de Montauban	5.3.1981	7.3.1981
Vin de pays des côtes catalanes	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays des côtes de Gascogne	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays des côtes de Lastours	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays des côtes de Montestruc	26.8.1982	1.9.1982
Vin de pays des côtes de Pérignan	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays des côtes de Prouilhe	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays des côtes de Thau	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays des côtes de Thongue	5.4.1982	7.4.1982
Vin de pays des côtes du Brian	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays des côtes de Ceressou	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays des côtes du Condomois	26.8.1982	1.9.1982
Vin de pays des côtes du Tarn	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays des côtes du Vidourle	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays de Cucugnan	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays Duché d'Uzès	27.8.1992	2.9.1992
Vin de pays de Franche-Comté	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays de Franche-Comté «Coteaux de Champlitte»	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays de Saint-Guilhem-le-Désert	5.4.1982	7.4.1982
Vin de pays d'Hauterive	5.12.1996	8.12.1996
Vin de pays d'Hauterive «val d'Orbieu»	5.12.1996	8.12.1996
Vin de pays d'Hauterive «Coteaux du Termenès»	5.12.1996	8.12.1996
Vin de pays d'Hauterive «Côtes de Lézignan»	5.12.1996	8.12.1996
Vin de pays de la haute vallée de l'Aude	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays de la haute vallée de l'Orb	5.4.1982	7.4.1982
Vin de pays des hauts de Badens	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays de l'île de Beauté	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays du jardin de la France	5.12.1996	8.12.1996
Vin de pays du jardin de la France «Marches de Bretagne»	5.12.1996	8.12.1996
Vin de pays du jardin de la France «Pays de Retz»	5.12.1996	8.12.1996
Vin de pays des Maures	25.1.1982	31.1.1982

	Jäsenvaltion säännökset ja määräykset	Jäsenvaltion virallinen lehti
Vin de pays du mont Baudile	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays du Mont-Caume	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays des monts de la Grage	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays d'Oc	15.10.1987	16.10.1987
Vin de pays du Périgord	25.10.1996	3.11.1996
Vin de pays du Périgord «Vin de Domme»	25.10.1996	3.11.1996
Vin de pays de la Petite Crau	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays Portes de Méditerranée	22.10.1999	29.10.1999
Vin de pays de la principauté d'Orange	5.3.1981	7.3.1981
Vin de pays des Sables du golfe du Lion	5.4.1982	7.4.1982
Vin de pays de Saint-Sardos	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays de Sainte Marie la Blanche	25.10.1996	3.11.1996
Vin de pays des terroirs landais	22.1.1986	23.1.1986
Vin de pays des Terroirs landais «Coteaux de Chalosse»	22.1.1986	23.1.1986
Vin de pays des Terroirs landais «Côtes de L'Adour»	22.1.1986	23.1.1986
Vin de pays des Terroirs landais «Sables Fauves»	22.1.1986	23.1.1986
Vin de pays des Terroirs landais «Sables de l'Océan»	22.1.1986	23.1.1986
Vin de pays de Thézac-Perricard	14.4.1988	16.4.1988
Vin de pays du Torgan	25.2.1987	28.2.1987
Vin de pays d'Urfé	5.4.1982	7.4.1982
Vin de pays du val de Cesse	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays du val de Dagne	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays du val de Montferrand	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays de la vallée du Paradis	16.11.1981	20.11.1981
Vin de pays de la Vaunage	25.1.1982	31.1.1982
Vin de pays de la vicomté d'Aumelas	5.4.1982	7.4.1982
Vin de pays de la Vistrenque	26.8.1982	1.9.1982
ITALIA		
<i>Abruzzo</i>		
Alto Tirino	18.11.1995	n. 283 del 4.12.1995
Colli Aprutini	18.11.1995	n. 283 del 4.12.1995
Colli del Sango	18.11.1995	n. 283 del 4.12.1995
Colline Frentane	18.11.1995	n. 283 del 4.12.1995
Colline Pescaresi	18.11.1995	n. 283 del 4.12.1995
Colline Teatine del Vastese (a)	18.11.1995	n. 283 del 4.12.1995
Histonium (a)	18.11.1995	n. 283 del 4.12.1995
Terre di Chieti	18.11.1995	n. 283 del 4.12.1995
Valle Peligna	18.11.1995	n. 283 del 4.12.1995

	Jäsenvaltion säännökset ja määräykset	Jäsenvaltion virallinen lehti
<i>Basilicata</i>		
Basilicata	9.10.1995	n. 67 del 15.11.1995
Grotтино di Roccanova	14.3.2000	n. 78 del 3.4.2000
<i>Prov. Aut. Bolzano</i>		
Mitterberg (b)	3.11.1995	n. 284 del 5.12.1995
Mitterberg tra Cauria e Tel (b)	3.11.1995	n. 284 del 5.12.1995
Mitterberg Zwischen Gfrill und Toll (b)	3.11.1995	n. 284 del 5.12.1995
Vigneti delle Dolomiti (c)	26.11.1997	n. 285 del 6.12.1997
Weinberg Dolomiten (c)	26.11.1997	n. 285 del 6.12.1997
<i>Calabria</i>		
Arghillà	27.12.1995	n. 266 del 14.11.1995
Condoleo	27.12.1995	n. 266 del 14.11.1995
Costa Viola	27.12.1995	n. 266 del 14.11.1995
Esaro	27.12.1995	n. 266 del 14.11.1995
Lipuda	27.12.1995	n. 266 del 14.11.1995
Locride	27.12.1995	n. 266 del 14.11.1995
Palizzi	27.12.1995	n. 266 del 14.11.1995
Pellaro	27.10.1995	n. 266 del 14.11.1995
Scilla	27.12.1995	n. 266 del 14.11.1995
Valdamato	27.12.1995	n. 266 del 14.11.1995
Val di Neto	27.12.1995	n. 266 del 14.11.1995
Valle del Crati	27.12.1995	n. 266 del 14.11.1995
Calabria	27.12.1995	n. 266 del 14.11.1995
Decreto integrativo: 31.7.1996		n. 190 del 14.8.1996
<i>Campania</i>		
Colli di Salerno	22.11.1995	n. 301 del 28.12.1995
Dugenta	22.11.1995	n. 301 del 28.12.1995
Epomeo	22.11.1995	n. 301 del 28.12.1995
Irpinia	22.11.1995	n. 301 del 28.12.1995
Paestum	22.11.1995	n. 301 del 28.12.1995
Pompeiano	22.11.1995	n. 301 del 28.12.1995
Roccamonfina	22.11.1995	n. 301 del 28.12.1995
Terre del Volturno	22.11.1995	n. 301 del 28.12.1995
Decreto integrativo: 9.4.1996		n. 96 del 24.4.1996
<i>Emilia Romagna</i>		
Bianco di Castelfranco Emilia	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Forli	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Fortana del Taro	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Modena (c)	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Provincia de Modena (c)	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995

	Jäsenvaltion säännökset ja määräykset	Jäsenvaltion virallinen lehti
Ravenna	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Rubicone	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Sillaro (d)	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Bianco del Sillaro (d)	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Val Tidone	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Emilia (e)	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
dell'Emilia (e)	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Terre di Veleja	5.8.1997	n. 204 del 2.9.1997
Decreto integrativo: 10.4.1996		n. 100 del 30.4.1996
D. (rettif. D. 10.4.1996): 7.5.1996		n. 112 del 15.5.1996
<i>Friuli-Venezia Giulia</i>		
Venezia Giulia	7.3.1996	n. 70 del 23.3.1996
Alto Livenza ⁽⁴⁾	7.3.1996	n. 70 del 23.3.1996
delle Venezie ⁽⁵⁾	7.3.1996	n. 70 del 23.3.1996
<i>Lazio</i>		
Civitella d'Agliano	22.11.1995	n. 302 del 29.12.1995
Colli Cimini	22.11.1995	n. 302 del 29.12.1995
Frusinate (f)	22.11.1995	n. 302 del 29.12.1995
del Frusinate (f)	22.11.1995	n. 302 del 29.12.1995
Nettuno	22.11.1995	n. 302 del 29.12.1995
Lazio	22.11.1995	n. 302 del 29.12.1995
Decreto integrativo: 13.9.1996		n. 229 del 30.9.1996
<i>Liguria</i>		
Colline Savonesi	20.11.1995	n. 294 del 18.12.1995
Golfo dei Poeti La Spezia o Golfo dei Poeti	16.10.2001	n. 248 del 24.10.2001
<i>Lombardia</i>		
Alto Mincio	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Benaco bresciano	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Bergamasca	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Collina del Milanese	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Montenetto di Brescia	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Provincia di Manova	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Provincia di Pavia	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Quistello	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Ronchi di Brescia	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Sabbioneta	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995

⁽⁴⁾ Koskee Trevison (Veneto) ja Pordenonen (Friuli-Venezia Giulia) provinssin aluetta.

⁽⁵⁾ Koskee Veneton ja Friuli-Venezia Giulian regionien ja Trenton autonomisen provinssin aluetta.

	Jäsenvaltion säännökset ja määräykset	Jäsenvaltion virallinen lehti
Sebino	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
Terrazze Retiche di Sondrio	18.11.1995	n. 285 del 6.12.1995
<i>Marche</i>		
Marche	11.10.1995	n. 259 del 6.11.1995
Decreto integrativo: 20.11.1995		n. 287 del 9.12.1995
Oscò (g)	4.11.1995	n. 281 dell'1.12.1995
Terre degli Osci (g)	4.11.1995	n. 281 dell'1.12.1995
Rotae	4.11.1995	n. 281 dell'1.12.1995
<i>Puglia</i>		
Daunia	12.9.1995	n. 237 del 10.10.1995
Murgia	12.9.1995	n. 237 del 10.10.1995
Salento	12.9.1995	n. 237 del 10.10.1995
Tarantino	12.9.1995	n. 237 del 10.10.1995
Valle d'Itria	12.9.1995	n. 237 del 10.10.1995
Puglia	12.9.1995	n. 237 del 10.10.1995
Decreto integrativo: 30.7.1996		n. 190 del 14.8.1995
<i>Sardegna</i>		
Barbagia	12.10.1995	n. 259 del 6.11.1995
Colli del Limbara	12.10.1995	n. 259 del 6.11.1995
Marmilla	12.10.1995	n. 259 del 6.11.1995
Nurra	12.10.1995	n. 259 del 6.11.1995
Ogliastra	12.10.1995	n. 259 del 6.11.1995
Parteolla	12.10.1995	n. 259 del 6.11.1995
Planargia	12.10.1995	n. 259 del 6.11.1995
Provincia di Nuoro	12.10.1995	n. 259 del 6.11.1995
Romangia	12.10.1995	n. 259 del 6.11.1995
Sibiola	12.10.1995	n. 259 del 6.11.1995
Tharros	12.10.1995	n. 259 del 6.11.1995
Trexenta	12.10.1995	n. 259 del 6.11.1995
Valle del Tirso	12.10.1995	n. 259 del 6.11.1995
Valli di Porto Pino	12.10.1995	n. 259 del 6.11.1995
Isola dei Nuraghi	12.10.1995	n. 259 del 6.11.1995
<i>Sicilia</i>		
Camarro	10.10.1995	n. 269 del 17.11.1995
Colli Ericini	10.10.1995	n. 269 del 17.11.1995

	Jäsenvaltion säännökset ja määräykset	Jäsenvaltion virallinen lehti
Fontanarossa di Cerda	10.10.1995	n. 269 del 17.11.1995
Salemi	10.10.1995	n. 269 del 17.11.1995
Salina	10.10.1995	n. 269 del 17.11.1995
Valle Belice	10.10.1995	n. 269 del 17.11.1995
Sicilia	10.10.1995	n. 269 del 17.11.1995
Decreto integrativo: 22.12.1995		n. 13 del 17.1.1996
<i>Toscana</i>		
Alta Valle della Greve	9.10.1995	n. 25 del 10.10.1995
Colli della Toscana centrale	9.10.1995	n. 25 del 10.10.1995
Maremma toscana	9.10.1995	n. 25 del 10.10.1995
Val di Magra	9.10.1995	n. 25 del 10.10.1995
Toscana (h)	9.10.1995	n. 25 del 10.10.1995
Toscana (h)	9.10.1995	n. 25 del 10.10.1995
Decreto integrativo: 22.11.1995		n. 300 del 27.12.1995
Decreto integrativo: 26.2.1996		n. 57 dell'8.3.1996
<i>Prov. Aut. Trento</i>		
Altesino	22.11.1995	n. 300 del 27.12.1995
delle Venezie ⁽⁵⁾	22.11.1995	n. 300 del 27.12.1995
Vallagarina ⁽⁶⁾	22.11.1995	n. 300 del 27.12.1995
Vigneti delle Dolomiti	26.11.1997	n. 285 del 6.12.1997
<i>Umbria</i>		
Allerona	18.11.1995	n. 284 del 6.12.1995
Bettona	18.11.1995	n. 284 del 6.12.1995
Cannara	18.11.1995	n. 284 del 6.12.1995
Nami	18.11.1995	n. 284 del 6.12.1995
Spello	18.11.1995	n. 284 del 6.12.1995
Umbria	18.11.1995	n. 284 del 6.12.1995
<i>Veneto</i>		
Alto Livenza ⁽⁴⁾	21.11.1995	n. 297 del 21.12.1995
Colli Trevigiani	21.11.1995	n. 297 del 21.12.1995
Conselvano	21.11.1995	n. 297 del 21.12.1995
delle Venezie ⁽⁵⁾	21.11.1995	n. 297 del 21.12.1995
Marca Trevigiana	21.11.1995	n. 297 del 21.12.1995
Provincia di Verona (i)	21.11.1995	n. 297 del 21.12.1995
Veronese (i)	21.11.1995	n. 297 del 21.12.1995
Vallagarina ⁽⁶⁾	21.11.1995	n. 297 del 21.12.1995
Veneto orientale	21.11.1995	n. 297 del 21.12.1995

⁽⁴⁾ Koskee Trevison (Veneto) ja Pordenonen (Friuli-Venezia Giulia) provinssin aluetta.

⁽⁵⁾ Koskee Veneton ja Friuli-Venezia Giulian regionien ja Trenton autonomisen provinssin aluetta.

⁽⁶⁾ Koskee Veronan (Veneto) provinssin ja Trenton autonomisen provinssin aluetta.

Huom: Joihinkin nimiin liitetty kirjain kuvaa niiden vastaavuutta.

	Jäsenvaltion säännökset ja määräykset	Jäsenvaltion virallinen lehti
Vigneti delle Dolomiti	26.11.1997	n. 285 del 6.12.1997
Veneto	21.11.1995	n. 297 del 21.12.1995
Decreto integrativo: 27.2.1996		n. 57 dell'8.3.1996
Decreto integrativo: 21.3.1996		n. 79 del 3.4.1996

ALANKOMAAT

Maataloustuotteita käsittelevän keskuslautakunnan (HPA) vuonna 2003 viinistä antaman asetuksen mukaisesti viini voidaan saattaa myyntiin ”maaviinina” ainoastaan sillä edellytyksellä, että sen mukana on viittaus Alankomaiden alkuperään ja johonkin seuraavista maakuntien nimistä:

- Groningen
- Friesland
- Drenthe
- Overijssel
- Gelderland
- Flevoland
- Utrecht
- Noord Holland
- Zuid Holland
- Zeeland
- Noord Brabant
- Limburg

ITÄVALTA

Landwein Weinland
Landwein Bergland
Steirischer Landwein
Wiener Landwein

Weingesetz § 23

BGBl. Nr. 141 aus 1999

Itävallan viinilain 28 a) pykälän mukaan (23 päivänä heinäkuuta 1999 annettu liittovaltion laki viinin ja hedelmäviinin kaupan pitämisestä) viiniä saa pitää kaupan kulutusta varten Landweinin nimellä vain, jos:

- se sisältää viittauksen itävaltalaiseen alkuperään, esimerkiksi ”Österreich”, ”Wein aus Österreich”, ”österreichischer Wein”, ”österreichischer Landwein” ja
- sillä on jokin seuraavista nimistä:
 - Weinland
 - Bergland
 - Steirerland
 - Wien

	Jäsenvaltion säännökset ja määräykset	Jäsenvaltion virallinen lehti
PORTUGALI		
<i>Vinho de Mesa com Indicação Geográfica</i>		
Vinho Regional Alentejano	Portaria n.º 623/98 Portaria n.º 394/2001	28 de Agosto de 1998 16 de Abril de 2001
Vinho Regional Algarve	Portaria n.º 364/2001	9 de Abril de 2001
Vinho Regional Beiras	Portaria n.º 158/93	11 de Fevereiro de 1993
Vinho Regional Estremadura	Portaria n.º 351/93 Portaria n.º 394/2001 Portaria n.º 1066/2003	24 de Março de 1993 16 de Abril de 2001 26 de Setembro de 2003
Vinho Regional Minho	Portaria n.º 112/93 Portaria n.º 1202/97 Portaria n.º 394/2001	30 de Janeiro de 1993 28 de Novembro de 1997 16 de Abril de 2001
Vinho Regional Ribatejano	Portaria n.º 370/99 Portaria n.º 424/2001	20 de Maio de 1999 19 de Abril de 2001
Vinho Regional Terras do Sado	Portaria n.º 400/92 Portaria n.º 196/94 Portaria n.º 394/2001	13 de Maio de 1992 5 de Abril de 1994 16 de Abril de 2001
Vinho Regional Trás-os-Montes	Portaria n.º 157/93	11 de Fevereiro de 1993
<i>Sub-regiões do Vinho Regional Beiras</i>		
Beira Alta	Portaria n.º 158/93	11 de Fevereiro de 1993
Beira Litoral		
Terras de Sico		
<i>Sub-região do Vinho Regional Estremadura</i>		
Alta Estremadura	Portaria n.º 351/93 Portaria n.º 394/2001 Portaria n.º 1066/2003	24 de Março de 1993 16 de Abril de 2001 26 de Setembro de 2003
<i>Sub-região do Vinho Regional Trás-os-Montes</i>		
Terras Durienses	Portaria n.º 157/93	11 de Fevereiro de 1993
<i>Outras designações</i>		
Palhete de Ourém (Vinho Regional Estremadura-Concelho de Ourém)	Portaria n.º 1450/2001	22 de Dezembro de 2001
<i>Vinho Licoroso com Indicação Geográfica</i>		
Vinho Licoroso Algarve	Portaria n.º 364/2001	9 de Abril de 2001
Vinho Licoroso Estremadura	Portaria n.º 244/2000	3 de Maio de 2000

Kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan loppukertomus asiassa COMP/M.3083 – GE/Instrumentarium

(laadittu tietyissä kilpailuasioita koskevista menettelyissä kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan toimivaltuuksista 23 päivänä toukokuuta 2001 tehdyn komission päätöksen 2001/462/EY, EHTY 15 artiklan mukaisesti (EYVL L 162, 19.6.2001, s. 21))

(2004/C 92/04)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

Päätösluonnos antaa aiheen seuraaviin huomautuksiin:

- Suunnitellusta keskittymästä ilmoitettiin 28. helmikuuta 2003.
- Komissio katsoi 3. huhtikuuta 2003 sulautuma-asetuksen 6 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti tehdyssä päätöksessä, että ilmoitettu keskittymä aiheutti vakavia epäilyjä. Komission avoimuuslinjan mukaisesti osapuolet saivat ei-luottamukselliset tosinnot kolmansien osapuolten toimittamista tärkeimmistä asiakirjoista.

Vaikka asiakirjojen tarkkuus ei täysin tyydyttänyt GE:tä, se pystyi kuitenkin toimittamaan huomautuksensa nopeasti ennen kuin päätettiin väitetiedoksiannon lähettämisestä. Tässä yhteydessä ilmoituksen tehneen osapuolen talousasiantuntijat saivat luottamuksellisuussopimuksen johdosta mahdollisuuden tutustua erään asianomaisen kolmannen osapuolen toimittamiin tietoihin ja taloudellisiin analyysiin.

- Komissio lähetti 4. heinäkuuta 2003 GE:lle väitetiedoksiannon. Tutkimuksen alustavien tulosten perusteella eräitä seikkoja, joiden osalta komissio oli alun perin esittänyt vakavia epäilyjä, ei sisällytetty väitetiedoksiantoon.

Asiatiedostoa koskevan tutustumisvaiheen aikana komissio ratkaisi joidenkin asiakirjojen luottamuksellisuutta koskevan ongelman kaikkien kyseisten osapuolten suostumuksella toteutettujen järjestelyjen avulla. Järjestelyjen ansiosta ilmoituksen tehneen osapuolen talousasiantuntijat pystyivät luottamuksellisuussopimuksen perusteella tarkastamaan taloudelliset analyysit, jotka komissio oli tehnyt kolmansien osapuolten toimittamien tietojen pohjalta.

- Tämän jälkeen osapuolet esittivät komissiolle korjaustoimenpiteitä. Niistä tehtiin markkinatutkimus, jonka puolueettomuutta ei asetettu kyseenalaiseksi.

Osapuolet eivät katsoe tarpeelliseksi vastata väitetiedoksiantoon eivätkä myöskään pyytäneet kuulemistilaisuuden järjestämistä.

Osapuolten oikeutta tulla kuulluksi on noudatettu täysimääräisesti tutkimuksen aikana.

Tehty Brysselissä 14 päivänä elokuuta 2003.

(allekirjoitettu pp Karen Williams)

Serge DURANDE

Keskittymiä käsittelevän neuvoo-antavan komitean 118. kokouksessaan 12. elokuuta 2003 antama lausunto asiaan COMP/M.3083 – General Electric/Instrumentarium liittyvästä päätösluonnoksesta

(2004/C 92/05)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

1. Neuvoo-antava komitea on samaa mieltä komission kanssa siitä, että ilmoitettu toimenpide muodostaa sulautuma-asetuksen 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun keskittymän ja että sillä on kyseisen asetuksen 1 artiklan 2 kohdassa määritelty yhteisönlaajuinen ulottuvuus.
- 2.a) Neuvoo-antava komitea on samaa mieltä komission kanssa siitä, että potilasvalvontalaitteiden merkitykselliset tuotemarkkinat ovat leikkaussalin valvontalaitteiden, tehohoidon valvontalaitteiden ja vuodeosastojen valvontalaitteiden toisistaan erilliset markkinat.
- 2.b) Neuvoo-antava komitea on samaa mieltä komission kanssa siitä, että C-kaarien tuotemarkkinoiden tarkka määritelmä voidaan jättää avoimeksi erityisesti siltä osin, muodostavatko halvemat, sydän- ja verisuonikirurgiassa käytettävät C-kaaret erilliset tuotemarkkinat.
- 2.c) Neuvoo-antava komitea on samaa mieltä komission kanssa siitä, että mammografialaitteiden merkitykselliset tuotemarkkinat ovat analogisten mammografialaitteiden ja digitaalisten mammografialaitteiden toisistaan erilliset markkinat.
3. Neuvoo-antava komitea on samaa mieltä komission kanssa siitä, että kaikkien merkityksellisten tuotemarkkinoiden merkitykselliset maantieteelliset markkinat ovat kansalliset.
4. Neuvoo-antava komitea on samaa mieltä komission kanssa siitä, että ehdotettu keskittymä ei johda määräävän aseman syntymiseen tai vahvistumiseen seuraavilla markkinoilla:
 - a) vuodeosastojen valvontalaitteet,
 - b) kaikki mahdolliset C-kaarien markkinat,
 - c) sekä analogiset että digitaaliset mammografialaitteet.
- 5.a) Neuvoo-antava komitea on samaa mieltä komission kanssa siitä, että ehdotettu keskittymä horisontaalisten vaikutustensa vuoksi todennäköisesti johtaa määräävän aseman syntymiseen tai vahvistumiseen leikkaussalin valvontalaitteiden markkinoilla Espanjassa, Yhdistyneessä kuningaskunnassa, Ruotsissa, Ranskassa ja Saksassa.
- 5.b) Neuvoo-antava komitea on samaa mieltä komission kanssa siitä, että ehdotettu keskittymä vertikaalisten vaikutustensa vuoksi todennäköisesti aiheuttaa vakavia epäilyjä keskittymän soveltuvuudesta yhteismarkkinoille ainakin Belgiassa, Irlannissa, Ruotsissa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa anestesiaalaitteiden, leikkaussalin valvontalaitteiden ja tehohoidon valvontalaitteiden sekä kliinisten tietojärjestelmien markkinoilla.
6. Neuvoo-antava komitea on samaa mieltä komission kanssa siitä, että ehdotetut sitoumukset poistavat leikkaussalin valvontalaitteiden markkinoilla havaitut kilpailuongelmat samoin kuin vakavat epäilyt anestesiaalaitteiden, leikkaussalin valvontalaitteiden ja tehohoidon valvontalaitteiden sekä kliinisten tietojärjestelmien markkinoita koskevista vertikaalisista vaikutuksista.
7. Neuvoo-antava komitea on samaa mieltä komission kanssa siitä, että keskittymä olisi julistettava sulautuma-asetuksen 8 artiklan 2 kohdan mukaisesti yhteismarkkinoille soveltuvaksi samoin kuin ETA-sopimuksen toimintaan soveltuvaksi sillä edellytyksellä, että sitoumuksia noudatetaan.
8. Neuvoo-antava komitea suosittelee tämän lausunnon julkaisemista *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.
9. Neuvoo-antava komitea kehottaa komissiota ottamaan huomioon komitean tekemät huomautukset.

EUROOPAN KESKUSPANKKI

EKP:n henkilöstösääntöjen 1.2 osa, joka sisältää säännöt ammatillisista menettelytavoista ja salassapitovelvollisuudesta

(2004/C 92/06)

(Tällä tekstillä kumotaan ja korvataan Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä C 236, 22 päivänä elokuuta 2001, s. 13 julkaistu teksti)

1.2 Ammatilliset menettelytavat ja salassapitovelvollisuus

Palvelussuhteen ehtojen 4 artiklan b kohtaa, 4 artiklan c kohtaa, 4 artiklan f kohtaa ja 5 artiklan b kohtaa sovelletaan seuraavasti:

1.2.1 Johtokunta nimittää eettisten asiain neuvonantajan.

Eettisten asiain neuvonantaja antaa ohjeita kaikissa ammatillisiin menettelytapoihin ja salassapitovelvollisuuteen liittyvissä kysymyksissä. Eettisten asiain neuvonantaja antaa ohjeita ja kehittää selittäviä eettisiä arviointiperusteita tämän kuitenkaan vaikuttamatta edellisessä virkkeessä mainittuun tehtävään. Eettisten asiain neuvonantaja suorittaa tehtävänsä luottamuksellisesti. Ohjeet ja selittävät eettiset arviointiperusteet julkaistaan yleisluontoisessa muodossa EKP:n intranetissä.

Eettisten asiain neuvonantaja varmistaa erityisesti, että sisäpiirinkauppoja koskevia EKP:n sääntöjä tulkitaan yhdenmukaisesti. Eettisten asiain neuvonantaja ilmoittaa välittömästi EKP:n ulkopuoliselle tilintarkastajalle täydellisinä ohjeet ja selittävät eettiset arviointiperusteet, joita sisäpiirintietoa koskevien sääntöjen osalta on kehitetty.

1.2.2 "Korvauksella, palkkiolla tai lahjalla" tarkoitetaan mitä tahansa rahallista tai ei-rahallista etua.

1.2.3 Työntekijä, jota pyydetään osallistumaan johonkin tapahtumaan työnsä puolesta, ei saa ottaa vastaan minkäänlaista palkkiota.

1.2.4 Tavanomainen vieraanvaraisuus ja symboliset lahjat voidaan ottaa vastaan kohteliaisuusyhtä.

1.2.5 Epäselvässä tilanteessa työntekijän on ennen lahjan vastaanottamista tai vieraanvaraisuudesta nauttimista pyydyttävä tähän lupa pääosastonsa johtajalta tai osastonsa päälliköltä, taikka mikäli tämä ei ole mahdollista, ilmoitettava lahjan vastaanottamisesta tai vieraanvaraisuuden nauttimisesta välittömästi.

1.2.6 Työntekijä ei ilman johtokunnan antamaa ennakok lupaa saa julkaista teoksia tai artikkeleita taikka

luennoida aiheesta, joka liittyy EKP:hen tai sen toimintaan.

1.2.7 Ottaen huomioon EKP:n asema ja sen käsittelemien asioiden yleinen taloudellinen merkityksellisyys työntekijän on noudatettava salassapitovelvollisuutta EKP:n käsittelemiä asioita koskevan tiedon osalta.

1.2.8 EKP:n käsittelemiä asioita koskevalla tiedolla (sisäpiirintiedolla) tarkoitetaan tietoa, i) josta työntekijä tietää ja ii) joka koskee EKP:n hallintoa tai mitä tahansa transaktioita (mukaan lukien suunnitellut transaktiot) sekä jolla on yhteys EKP:n tavoitteiden ja tehtävien toteuttamiseen ja iii) joka on luottamuksellista tai iv) joka on taikka jonka voidaan katsoa olevan merkityksellistä EKP:n tekemien päätösten kannalta. EKP:n käsittelemiä asioihin liittyvä sisäpiirintieto voi olla monenlaista ja se voi olla peräisin mistä tahansa maasta tai miltä tahansa EKP:n osastolta. Seuraavat luettelakohdat ovat siten vain esimerkkejä eikä luettelo ole tyhjentyvä:

— muutokset eurojärjestelmän tai muiden keskuspankkien raha- tai valuuttakurssipolitiikassa,

— muutokset kuukausittaisia raha-aggregaatteja, maksutasetta ja valuuttavarantoja koskevissa tiedoissa taikka muissa markkinaherkissä taloutta tai rahoitusmarkkinoita koskevissa tiedoissa,

— vireillä olevat säädösmuutokset,

— kansainvälisissä elimissä käytyihin keskusteluihin ja neuvotteluihin liittyvä markkinaherkkiä tieto,

— EKP:n tekemät sisäiset hallinnolliset päätökset.

Tietojen ilmaiseminen työtehtävien edellyttämällä tavalla ei ole näiden sääntöjen vastaista.

1.2.9 Työntekijä ei saa suoraan tai välillisesti kolmansien osapuolten kautta käyttää saamaansa sisäpiirintietoa siitä riippumatta, käytetäänkö tällaista tietoa hänen lukuunsa tai kolmannen osapuolen lukuun suoritettavassa yksityisessä rahoitustoimessa. Kolmannella osapuolella tarkoitetaan muun muassa puolisoa, avopuolisoa, vanhempia, lapsia, muita perheenjäseniä, työovereita sekä oikeushenkilöitä.

1.2.10 Erityisesti on kiellettyä, että työntekijä joko suoraan tai välillisesti kolmansien osapuolten kautta käyttää hyväkseen asemaansa tai tehtäviään EKP:ssä taikka saamaansa sisäpiirintietoa hankkimalla tai luovuttamalla omaan tai 1.2.9 artiklassa määritellyn kolmannen osapuolen lukuun varallisuutta (mukaan lukien arvopaperit, valuutat ja kulta) tai oikeuksia (mukaan lukien johdannaissopimuksiin tai näihin liittyviin rahoitusinstrumentteihin perustuvat oikeudet), joihin tiedot läheisesti liittyvät. Tämä kielto koskee kaikenlaisia rahoitustoimia (sijoitustoiminta), joihin sisältyvät muun muassa seuraavat toimet:

- sijoitukset arvopapereihin (osakkeet, joukkovelkakirjat, merkintäoptiot, optiot, futuurit tai muut mahdolliset arvopaperit laajasti ymmärrettyinä sekä sopimukset tällaisten arvopapereiden merkinnästä, hankkimisesta tai luovuttamisesta),
- tällaisiin arvopapereihin perustuvat indeksisopimukset,
- korkosopimukset,
- valuuttakaupat,
- raaka-aineiden kaupat.

1.2.11 Lyhytaikainen kaupankäynti (eli saman instrumentin ostaminen ja myyminen yhden kuukauden kuluessa) keinottelutarkoituksessa millä tahansa varoilla (mukaan lukien arvopaperit, valuutat ja kulta) tai oikeuksilla (mukaan lukien johdannaissopimuksiin tai niihin läheisesti liittyviin rahoitusinstrumentteihin perustuvat oikeudet) on kielletty, ellei työntekijä voi objektiivisin perustein näyttää, että kauppaa ei ole käyty keinottelutarkoituksessa tai että siihen on ollut järkeviä syitä.

1.2.12 Työntekijä ei saa käyttää EKPJ:n rahoitusoperaatioissa käytettävien teknisten järjestelmien mitään osaa henkilökohtaisissa omaan lukuunsa tai 1.2.9 artiklassa määritellyn kolmannen osapuolen lukuun tapahtuvissa rahoitustoimissaan.

Käsite "EKPJ:n rahoitusoperaatioissa käytettävä tekninen järjestelmä" sisältää Boschin dealing-puhelimet, telexjärjestelmän, yhteydet uutistoimistoihin ja -kanaviin, kuten Bloomberg ja Reuters, TOP, BI, EBS, FinanceKIT ja SWIFT sekä muihin mahdollisesti käyttöön otettaviin kanaviin.

Lisäksi matkapuhelimen käyttö on kielletty dealing-huoneessa sekä selvityksestä ja kirjauksesta vastaavan yksikön ja sijoituksista vastaavan yksikön tiloissa lukuunottamatta hätätilanteita koskevien EKP:n menettelyjen mukaisia hätätapauksiin liittyviä puheluita.

1.2.13 Johtokunta määrittelee ne työntekijät, jotka työnsä, ammattinsa tai tehtäviensä vuoksi saavat EKPJ:n rahoitusoperaatioita koskevaa sisäpiirintietoa. Tällainen johtokunnan päätös tulee automaattisesti osaksi henkilöstösääntöjä. Tällaiset työntekijät eivät saa sellaisenaan päivänä, jona EKPJ on suorittanut rahoitusoperaation, tehdä joko suoraan tai välillisesti omaan lukuunsa tai 1.2.9 artiklassa määriteltyjen kolmansien osapuolten lukuun kauppvoja varoilla (mukaan lukien arvopaperit, valuutat ja kulta) tai oikeuksilla (mukaan lukien johdannaissopimuksiin ja näihin liittyviin rahoitusinstrumentteihin perustuvat oikeudet), jotka ovat samanlaisia (valuutta, liikkeeseenlaskija ja maturiteetti) kuin ne, joilla EKPJ on käynyt kauppaa.

1.2.14 Johtokunta määrittelee ne työntekijät, jotka työnsä, ammattinsa tai tehtäviensä vuoksi saavat säännöllisesti EKP:n raha- tai valuuttaturssipolitiikkaa tai EKPJ:n rahoitusoperaatioita koskevaa sisäpiirintietoa. Tällainen johtokunnan päätös tulee automaattisesti osaksi henkilöstösääntöjä.

Nämä työntekijät toimittavat hallinnon pääosaston johtajan pyynnöstä seuraavat tiedot:

- luettelo pankkitileistä, mukaan lukien arvopapereiden säilytystilit ja pörssivälittäjillä pidettävät tilit,

- luettelo pankkitilejä, mukaan lukien arvopaperien säilytystilit, koskevista valtakirjoista, joita kolmannet osapuolet ovat antaneet työntekijälle,
- työntekijän yleisohjeet kolmansille osapuolille, joille työntekijän sijoitussalkun hallinnointi on uskottu ⁽¹⁾.

Näiden työntekijöiden on toimitettava omasta aloitteestaan ja viipymättä yksityiskohtaiset selvitykset kaikista edellä mainittujen tietojen muutoksista. Tiedot ja mahdolliset päivitykset toimitetaan suljetuissa kirjekuorissa hallinnon pääosaston johtajalle, joka säilyttää ne ja antaa ne EKP:n ulkopuoliselle tilintarkastajalle tämän pyynnöstä.

Näiden työntekijöiden on EKP:n ulkopuolisen tilintarkastajan vuosittain esittämästä pyynnöstä toimitettava lisäksi seuraavat asiakirjat kuuden peräkkäisen kuukauden ajan, siten kuin vuosittain esitetystä pyynnöstä täsmennetään:

- varojen (mukaan lukien arvopaperit, valutta ja kulta) tai oikeuksien (mukaan lukien johdannaissovimuksiin tai näihin liittyviin rahoitusinstrumentteihin perustuvat oikeudet) myynti tai osto, jonka työntekijä on suorittanut omaan lukuunsa tai 1.2.9 artiklassa määritellyn kolmannen osapuolen lukuun,
- tiliotteet, mukaan lukien arvopaperien säilytystilit ja pörssivälittäjillä pidettävät tilit; kiinnelainaa tai muuta työntekijän omaan lukuunsa tai 1.2.9 artiklassa määritellyn kolmannen osapuolen lukuun ottamaa lainaa koskevat sopimukset tai niiden muutokset,
- eläkejärjestelmiä, mukaan luettuna EKP:n eläkejärjestelmä, koskevat työntekijän toimet.

Kaikki tiedot toimitetaan suljetuissa kirjekuorissa hallinnon pääosaston johtajalle, joka säilyttää ne ja antaa ne EKP:n ulkopuoliselle tilintarkastajalle tämän pyynnöstä. Kaikki EKP:n ulkopuolisen tilintarkastajan saamat tiedot pysyvät luottamuksellisina. Poikkeuksena edellä mainitusta säännöstä EKP:n ulkopuolisen tilintarkastajan raportti EKP:n sisäisen tarkastuksen osastolle 1.2.16 artiklan mukaisen lisätutkimuksen suorittamiseksi yksittäisen

tapauksen osalta sisältää kyseiseltä työntekijältä saadut tiedot.

1.2.15 Jos EKP:n ulkopuolisella tilintarkastajalla on perusteltu syy katsoa, että edellä mainittuja sääntöjä, mukaan lukien eettisten asioiden neuvonantajan ohjeet ja selittävät eettiset säännöt, ei ole noudatettu, ulkopuolisella tilintarkastajalla on oikeus pyytää ketä tahansa EKP:n työntekijää toimittamaan hänelle asiasta täydelliset tiedot. Kyseinen työntekijä toimittaa EKP:n ulkopuoliselle tilintarkastajalle tämän perustellusta pyynnöstä luottamuksellisina täydelliset tiedot seuraavista:

- kaikki pankkitilit, mukaan lukien arvopaperien säilytystilit ja pörssivälittäjillä pidettävät tilit; asuntolainat tai muut lainat, joita asianomainen ottaa omaan lukuunsa tai 1.2.9 artiklassa määritellyn kolmannen osapuolen lukuun, tai tällaisiin lainoihin tehtävät muutokset,
- työntekijän sellaiset sijoitustoimet EKP:n ulkopuolisen tilintarkastajan määrittelemänä ajankohtana, jotka koskevat varallisuutta (mukaan lukien arvopaperit, valuutat ja kulta) tai oikeuksia (mukaan lukien johdannaissovimuksiin tai näihin liittyviin rahoitusinstrumentteihin perustuvat oikeudet) ja jotka työntekijä on suorittanut omaan tai 1.2.9 artiklassa määritellyn kolmannen osapuolen lukuun EKP:n ulkopuolisen tilintarkastajan ilmoittamana ajankohtana,
- eläkejärjestelmiä, mukaan luettuna EKP:n eläkejärjestelmä, koskevat työntekijän toimet,
- luettelo pankkitilejä, mukaan lukien arvopapereiden säilytystilit, koskevista valtakirjoista, joita kolmannet osapuolet ovat antaneet työntekijälle.

Tiedot toimitetaan suljetuissa kirjekuorissa EKP:n ulkopuoliselle tilintarkastajalle hallinnon pääosaston johtajan kautta. Kaikki EKP:n ulkopuolisen tilintarkastajan saamat tiedot pysyvät luottamuksellisina. Poikkeuksena edellä mainitusta säännöstä EKP:n ulkopuolisen tilintarkastajan raportti EKP:n sisäisen tarkastuksen osastolle 1.2.16 artiklan mukaisen lisätutkimuksen suorittamiseksi yksittäisestä tapauksesta sisältää kyseiseltä työntekijältä saadut tiedot.

⁽¹⁾ 1.2.14 artiklan mukaisesti määritellyt työntekijät voivat harkita mahdollisuutta uskoa sijoitussalkunsa hallinnointi kolmansille osapuolille kuten blind trust -rahastoille, sijoitusrahastoille tms.

1.2.16 EKP:n ulkopuolinen tilintarkastaja raportoi yllä mainittuja sääntöjen rikkomista koskevat tapaukset EKP:n sisäisen tarkastuksen osastolle, joka tekee sääntöjen noudattamista koskevia lisätutkimuksia. EKP:n ulkopuolinen tilintarkastaja ei laadi tällaista raporttia yksityisistä sijoitustoimista, jotka on tehty täysin eettisten asiain neuvonantajan ohjeiden ja selittävien sääntöjen mukaisesti. Eettisten asiain neuvonantajan antamat ohjeet ja selittävät säännöt ilmoitetaan EKP:n ulkopuoliselle tilintarkastajalle täydellisenä ja välittömästi. Kyseiselle työntekijälle ilmoitetaan tällaisesta EKP:n ulkopuolisen tilintarkastajan laatimasta raportista ja hänellä on oikeus esittää kantansa raporttiin EKP:n ulkopuoliselle tilintarkastajalle.

EKP:n ulkopuolisen tilintarkastajan laatimaa, kyseisen työntekijän toimittamat tiedot sisältävää raporttia voidaan käyttää Euroopan keskuspankin palvelussuhteen ehtojen 8 osan mukaisessa kurinpitomenettelyssä sekä tapauksissa, joissa ulkopuolinen viranomainen on asettanut työntekijän syytteeseen

kansallisen rikoslain rikkomisesta, siltä osin kuin sovellettavassa laissa näin edellytetään.

1.2.17 Työntekijän, jolla on kysymyksiä näiden sääntöjen soveltamisesta (esimerkiksi siitä, onko hänen suunnittelemansa sijoitustoimi katsottava sisäpiiritiedon väärinkäyttämiseksi), on keskusteltava asiasta eettisten asiain neuvonantajan kanssa. Mikäli yksityinen sijoitustoiminta on eettisten asiain neuvonantajan antamien ohjeiden ja tämän kehittämien selittävien eettisten sääntöjen mukaista, EKP:n työntekijään ei kohdisteta kurinpitomenettelyä velvollisuuksien lainlyönnistä. Tällaiset ohjeet eivät kuitenkaan vapauta työntekijää EKP:n ulkopuolisista vastuista.

1.2.18 Henkilöstösääntöjen 1.2.14 ja 1.2.15 artiklassa määrätty työntekijän velvollisuudet ovat voimassa kuuden kuukauden ajan sen jälkeen, kun työsuhde EKP:hen on päättynyt. Ulkopuolisen tilintarkastajan tietopyyntö voi koskea ajanjaksoa, joka päättyy kuukauden kuluttua työsuhteen lakkaamisesta.

EUROOPAN KOULUTUSSÄÄTIÖ

EUROOPAN KOULUTUSSÄÄTIÖN VARAINHOITOVUODEN 2004 TALOUSARVIO

(2004/C 92/07)

Koulutussäätiön talousarvion kokonaissumma vuonna 2004 on 17,6 miljoonaa euroa, josta 11,6 miljoonaa euroa on varattu henkilöstömenoihin, 1,4 miljoonaa euroa kiinteistöä ja välineitä varten sekä hallinnollisiin menoihin ja 4,5 miljoonaa euroa erityisiin toimiin ja hankkeisiin ammatillisen koulutuksen alalla.

Lisäksi koulutussäätiö hallinnoi Phare-/Cards-, Tacis- ja Meda-ohjelmien varoja, joiden kokonaissumma on 178,3 miljoonaa euroa, ja Italian hallituksen myöntämää 500 000 euron vuotuista summaa.

Yksityiskohtaisempia tietoja vuoden 2004 talousarviosta ja henkilöstön määrästä on osoitteessa www.etf.eu.int

EUROOPAN KOULUTUSSÄÄTIÖ

TALOUSARVIOT 2003/2004

MENOT

	Nimike	2003 Talousarvio- siirtojen jälkeen	2004 Talousarvio
OSASTO 1	KOULUTUSSÄÄTIÖN HENKILÖSTÖMENOT		
	OSASTO 1 YHTEENSÄ	11 239 000	11 643 973
OSASTO 2	KIINTEISTÖ, VARUSTEET JA ERILAISET TOIMINTAMENOT		
	OSASTO 2 YHTEENSÄ	1 421 000	1 390 027
OSASTO 3	ERITYISIIN TEHTÄVIIN LIITTYVÄT TOIMINTAMENOT		
Luku 30	Toimintamenot (dokumentointi, julkaisut, kääntäminen, kokoukset jne.)		
	Luku yhteensä	1 136 425	948 000
Luku 31	Ensisijainen toiminta: työohjelman mukainen toiminta (tuki komissiolle, kansallisen seurantaverkoston kautta tapahtuva tietojen tarjoaminen ja analysointi, kehitystoiminta)		
	Luku yhteensä	3 403 575	3 618 000
OSASTO 3	OSASTO 3 YHTEENSÄ	4 540 000	4 566 000 ⁽¹⁾
	LOPPUSUMMA	17 200 000	17 600 000

⁽¹⁾ Euroopan parlamentti on kirjannut 406 100 euron varauksen talousarvion osastoon 3. Käynnissä on menettely varmistamaan, että varaus poistetaan.

III

(Tiedotteita)

KOMISSIO

**Hakuilmoitus ”Eurooppalaisen energia- ja liikennefoorumin” jäsenten nimittämistä varten
(2001/C 205/06)**

”Eurooppalaisen energia- ja liikennefoorumin” jäsenten uudelleen nimittäminen

(2004/C 92/08)

Nykyisten jäsenten uudistettavissa oleva toimikausi päättyy 30. kesäkuuta 2004 komission 11. heinäkuuta 2001 tekemän päätöksen mukaisesti (2001/546/CE). Päätös on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallinen lehti* L 195 19. heinäkuuta 2001, sivulla 58.

Komissio pyytää kiinnostuneita henkilöitä uudistamaan tai laatimaan hakemuksensa *Euroopan yhteisöjen virallinen lehti* 21. heinäkuuta 2001 julkaistujen ohjeiden mukaisesti (2001/C 205/06).

Euroopan unionin laajentumisen myötä tämä hakuilmoitus osoitetaan myös uusien jäsenmaiden kansalaisille.

Allekirjoitetut hakemukset ansioluetteloinen on lähetettävä **viimeistään 17. toukokuuta 2004**.

Edellä mainitun päivämäärän jälkeen komissio ryhtyy jäsenten nimittämiseen. Hakumenettely säilyy avoinna 17. toukokuuta 2004 jälkeen mahdollisia uudistuksia varten.

Hakemukset on toimitettava

joko kirjattuna kirjeenä tai kuriiripalvelun välityksellä, jolloin postileiman katsotaan olevan osoituksena lähetyspäivästä, seuraavaan osoitteeseen: Commission européenne, Direction Générale Energie et Transports, Secrétariat unité A3, DM28 bureau 6/100, B-1049 Bruxelles;

tai henkilökohtaisesti vastaanottotodistusta vastaan seuraavaan osoitteeseen: Commission européenne, Direction Générale Energie et Transports, Secrétariat unité A3, 28, rue Demot, bureau 6/100, B-1040 Bruxelles.

Lisätietoja antaa Anne-Marie Fiquet, puh. (32-2) 295 95 29, faksi (32-2) 295 98 16, sähköposti: anne-marie.fiquet@cec.eu.int

2004 EHDOTUSPYYNNÖT**yhteisön yhteistyön kehittämiseksi väestönsuojelun alalla**

(2004/C 92/09)

- I.1 Tämän ehdotuspyynnön tarkoituksena on määritellä toimet, joille ympäristöasioista vastaava Euroopan komission pääosasto voi myöntää rahoitustukea. Tuki myönnetään yhteisrahoituksena.
- I.2 Tiedot hankkeiden aloista sekä toimien luonteesta ja sisällöstä (sekä tuen myöntämisperusteet ja hakulomakkeet) sisältyvät ehdotuspyyntöaineistoon. Aineisto on saatavissa Internetistä Europa-palvelimen sivulta

http://europa.eu.int/comm/environment/funding/intro_en.htm

- I.3 Ehdotusten jättämis- ja käsittelymenettely sekä aikataulu

Ehdotuksia voi jättää 28. toukokuuta 2004.

Ehdotus käsitellään seuraavaa menettelyä noudattaen:

- komissio vastaanottaa ja kirjaa ehdotuksen ja lähettää siitä vastaanottotodistuksen,
- komission yksiköt tutkivat ehdotuksen,
- ehdotuksesta tehdään lopullinen päätös ja tuloksesta ilmoitetaan ehdotuksen tekijälle joulukuun.

Ehdotukset valitaan ehdotuspyyntöaineistossa esitetyin perustein ja käytettävissä olevien määrärahojen puitteissa.

Koko menettely on ehdottoman luottamuksellinen. Jos komissio hyväksyy ehdotuksen, komission ja ehdotuksen tekijän välillä tehdään sopimus, jonka valuuttana on euro.

Komission päätöksestä ei voi valittaa.

2004 – Ehdotuspyynnöt yhteisön mekanismitiiviimmän yhteistyön edistämiseksi väestönsuojelun alalla

(2004/C 92/10)

- I.1. Tämän ehdotuspyynnön tarkoituksena on määritellä ne koulutussektorilla toimivat organisaatiot/elimet (yhteisön mekanismiin osallistuvissa maissa), joille ympäristöasioista vastaava Euroopan komission pääosasto voi myöntää rahoitustukea. Tuki myönnetään yhteisrahoituksena.
- I.2. Tiedot koulutuksen luonteesta ja sisällöstä (sekä tuen myöntämisperusteet ja hakulomakkeet) sisältyvät ehdotuspyyntöaineistoon. Aineisto on saatavissa Internetistä Europa-palvelimen sivulta

http://europa.eu.int/comm/environment/funding/intro_en.htm

- I.3. Ehdotusten jättämis- ja käsittelymenettely sekä aikataulu

Ehdotuksia voi jättää 15. kesäkuu 2004 saakka.

Ehdotus käsitellään seuraavaa menettelyä noudattaen:

- komissio vastaanottaa ja kirjaa ehdotuksen ja lähettää siitä vastaanottotodistuksen,
- komission yksiköt tutkivat ehdotuksen,
- ehdotuksesta tehdään lopullinen päätös ja tuloksesta ilmoitetaan ehdotuksen tekijälle.

Ehdotukset valitaan ehdotuspyyntöaineistossa esitetyin perustein ja käytettävissä olevien määrärahojen puitteissa.

Koko menettely on ehdottoman luottamuksellinen. Jos komissio hyväksyy ehdotuksen, komission ja ehdotuksen tekijän välillä tehdään sopimus, jonka valuuttana on euro.

Komission päätöksestä ei voi valittaa.

Ehdotuspyynnöt yhteisön yhteistyön kehittämiseksi väestönsuojelun alalla: mekanismi – harjoitukset

(2004/C 92/11)

- I.1 Tämän ehdotuspyynnön tarkoituksena on määritellä toimet, joille ympäristöasioista vastaava Euroopan komission pääosasto voi myöntää rahoitustukea. Tuki myönnetään yhteisrahoituksena.
- I.2 Tiedot hankkeiden aloista sekä toimien luonteesta ja sisällöstä (sekä tuen myöntämisperusteet ja hakulomakkeet) sisältyvät ehdotuspyyntöaineistoon. Aineisto on saatavissa Internetistä Europa-palvelimen sivulta

http://europa.eu.int/comm/environment/funding/intro_en.htm

- I.3 Ehdotusten jättämis- ja käsittelymenettely sekä aikataulu:

Ehdotuksia voi jättää 30. kesäkuu 2004 saakka.

Ehdotus käsitellään seuraavaa menettelyä noudattaen:

- komissio vastaanottaa ja kirjaa ehdotuksen ja lähettää siitä vastaanottotodistuksen,
- komission yksiköt tutkivat ehdotuksen,
- ehdotuksesta tehdään lopullinen päätös ja tuloksesta ilmoitetaan ehdotuksen tekijälle.

Ehdotukset valitaan ehdotuspyyntöaineistossa esitetyin perustein ja käytettävissä olevien määrärahojen puitteissa.

Koko menettely on ehdottoman luottamuksellinen. Jos komissio hyväksyy ehdotuksen, komission ja ehdotuksen tekijän välillä tehdään sopimus, jonka valuuttana on euro.

Komission päätöksestä ei voi valittaa.
